

Narodili se:

Jaruška, dcera Antonína a Růženy Čermákových z čp.28

Miroslav, syn Václava a Růženy Zelenkových z čp.7

Josef, syn Josefa a Marie Tomsových z čis.39.

Autobusová doprava.

Naše obec dočkala se nové vymoženosti. Naši obci projíždí dvakrát denně autobus pana Jiráska ze Sulcu. Jaká to výhoda proti dřívějším časům. O 7. hodině ráno možno vsednouti a v 8 hodin již vystoupiti ve Slaném. Zde může si každý vyřídit své záležitosti a obstarat nákupy a v 11. hodin vsednout do autobusu. Vpoledne již může vystoupit v Zichovci. Odpoledne o 1 1/2 hodině možno jeti opět do Slaného a o 6 1/2 hodině být opět zpět. Musím podotknouti, že zdejší občanstvo vždy navštěvovalo město Slaný více, nežli město Louny, neb naše obec leží na rozhraní obou okresů Louny a Slaný. Do Loun se choďovalo jen, když měl někdo co činit u okresních úřadů. Dnes si každý libuje, jak krásné a pohodlně se svezde do Slaného a zpět za 16 Kč a to není nic unaven a odpůldně může ještě pracovat. Dříve, šel-li kdo do Slaného, 8 hodiny chůze pěšky vzdáleného a zpět, nesl dosti těžké břemeno nákupu, přišel mnohdy až odpoledne, neb k večeru, unaven a udřen, že to cítil v těle ještě několik dní. Na týdenní trhy chodit byla pravá utrapa, neb muselo se stávat před čtvrtou hodinou ranní. A což, když bylo počasí nepříznivé, ta zkouška buď v blátě a dešti, neb ve sněhu a mrazu. Málokdo měl koně a bryčku. To byli tak 3 až 4 ze vsi a když byla nepohoda, také žádný nejel. Dnes, když je i špatné počasí, vskočí se do autobusu, kde je krásně teplo jako v zaskleném pokojíčku. Mnozí jezdí do Slaného v nepohodě, říkajíce: "Když je hezky, raději pracuji na poli a když pro nepohodu nemohu na poli pracovat, obstarám si své záležitosti a nákupy." "Zkrátka jedu do Slaného". Tato autobusová doprava je pravým dobrodiním pro naše zapadlé vesnice, kde k nejbližší železniční stanici máme 1 1/2 hodiny cesty. Také jezdí autobus každý týden v úterý a v pátek až do Prahy. Je možno v 1/2 7 hodině ráno jeti a večer o 6 1/2 hodině je člověk z Prahy doma. Cestovné tam i zpět 32 Kč. Právě tolik, jako z nejbližší stanice dráhy Klobuk a cestu do Klobuk a zpět máme ušetřenu.

ROK 1929.

Zima tohoto roku byla velice krutá. Již před novým rokem počalo mrznout a v lednu jakoby mrazy chtěly dosáhnout největší možné výše, takže během tohoto měsíce teploměr několikráte ukazoval 40 stupňů dle Celsia. Zatáhla-li se obloha mraky, sypal se sníh a tak to šlo i celý měsíc únor, takže sněhová pokrývka dosáhla výše 80 centimetrů. V této kruté zimě zahynulo mnoho ptactva, i polní a lesní zvíře. Jediným spojením se světem byla silnice. Po polní cestě se nikdo nesměl odvážit, jinak by byl v hlubokém sněhu a krutém mrazu zahynul. Na silnicích udržována byla doprava tím způsobem, že se zhotovil z prken a dřev pluh, zapřáhl se do něj dva páry koní, na pluh si nasedalo několik lidí, aby byl řádně zatížen a rozhrnoval se tak sníh ze středu silnice na strany. Hospodáři opatrovali dobytek před mrazy, ucpávajíce kde jakou skulinu ve chlévech, někteří i seřídili malá kamínka a topili, aby jim dobytek nezmrzl. V březnu se ale osvědčilo staré pořekadlo, jež praví: "Mnoho sněhu, málo vody." Za slunných větrných dnů počal se sníh ztrácet, poněmáhla ubývalo sněhové pokrývky až se ztratila úplně. Lidé říkali, že ten sníh vítr "sežral". Tato krutá zima měla zhoubný vliv na ovocné stromoví, takže v naší obci pomrzlo na 70% veškerých stromů. Léto bylo krásné a úroda kytek by byla dobrá, jenže mnoho obilí následkem příliš bujného vzrůstu polehlo, čímž zrno buď nenarostlo vůbec, neb malé a špatné jakosti. Tak na jaře nejlepší obilí dalo ve žních nejmenší výnos. Vzdor tomu, ale ceny velice poklesly a to následkem veliké úrody světové. Tak prodávala se 100 kg pšenice za 180 Kč, ječmene 140 Kč, žito 100 Kč, oves 100 Kč, brambory 20 Kč.

Obecní volby.

Jelikož vypsány byly po uplynutí období nové volby obecního zastupitelstva, svolána schůze voličů, na které se všichni voličové usnesli na podání jediné společné kandidátní listiny. Tím odpadly volby hlasovacími lístky; obec ušetřila výlohy s volbami spojené, které v naší obci by stály nejméně 500 Kč.

Výsledky voleb.

Představenstvo:

Krahulík Josef z čis.4, starosta
 Krahulík Josef, ml. z čis.1 náčestek starosty
 Šlégr Rudolf z čis.27, radní

Členové zastupitelstva:

Černý František z čis.17, Krahulík Eduard z čis.37,
 Pondělíček Ladislav z čis.24, Martinovský Bedřich z čis.38, Čížek Josef
 z čis.35 a Zelenka Čeněk z čis.12.

Vnarodili se:

Miroslava, dcera Josefa a Zdenky Krahulíkových z čp.1
 Jaroslav a Vladimír, dvojčata, synové Františka a Anny Sárových z čis. x č.

Vydali se.

Lidmila Richtrová z čp.6 za Peka Bedřicha do Valenic.
 Čermáková Alžběta z čp.28 za Kučera Antonína do Týnce Panenského.
 Martinovská Milada z čis.36 za Martinovského Jaroslava do Bedřichovic.
 Krahulíková Otilie z čp.37 za Poláneckého Antonína do Žerotína.

Zemřel.

Nejstarší občan Fišr Matěj v uctyhodném stáří 86 roků.
 Budiž mu země lehkou.

Stavební ruh.

Také letošního roku bylo potřeba nových budov v naší obci. Stavěli:
 Zelenka Václav, st., chlév a světnici při čp.7.
 Sára František stodolu při čis.5.
 Sára Čeněk rozbořil chatrný již domek čp.19 a postavil nový.
 Obec naše dostává v posledních letech jiný vzhled a to ve svůj prospěch.
 Některé stavby i starší budovy byly opatřeny hromosvody a to na čp.
 1, 2, 3, 5, 6, 7, 10, 12, 18.

Změny držebnosti.

Manželé Václav Zelenka, starší s manželkou Annou odevzdali svoji usedlost
 čp.7 svému synu Zelenkovi Václavovi mladšímu a své snaše Zelenkové
 Růžené do společného vlastnictví.

ROK 1930.

Toho roku byla zima velmi mírná. Sněhu bylo málo a tak i jaro bylo suché. Během roku spadlo málo dešťů, takže bylo celkem sucho. Vzdor tomu ale úroda byla dobrá. Zvláště obilí dosti sypalo a zrno bylo výborné jakosti. Též bramborů a řepy se urodilo značné množství proto, že poslední měsíc před sklizní byl velice příznivý vývinu těchto rostlin. Napršelo právě jen tolik, kolik tyto k svému vývinu potřebovaly. Na světovém trhu obilím jevil se toho roku nadbytek obilí a v důsledku toho též ceny klesaly. Průměrné ceny byly tyto: za 100 kg pšenice 160 Kč, žita 90 Kč, ječmene 127 Kč, ovsa 100 Kč, brambory 20 Kč. Následkem nadvýroby cukru klesla i cena cukrovky na 14 Kč za 100 kg. Následky velkých mrazů z loňského roku objevily se na stromoví, které na jaře muselo být vykopáno ze 70%. Nejvíce zde mrazem utrpěly švestky, takže takto byly celé švestkové aleje pokáceny. Též zahrady musely býti zbaveny zarzlých stromů, takže zbyly v zahradách jen mladší stromky, kterých je málo. Též mnohé stromy byly ponechány s nadějí, že snad obživnou a příroda se postará o jejich záchranu. Zpívalo se u nás dříve: "V Zichovci je hezky, jsou tam dobré švestky". Žel, že těch dobrých švestek bude již jen velmi málo. Nejvíce ze všeho stromoví vzdorovaly mrazům jabloně. Zichovec již nemá ten krásný vzhled vesničky, ukryté ve stínu ovocných zahrad. Hospodáři se všichni snaží vysazováním nových stromů nahraditi ztrátu tuto.

Komunikace.

Konečně byla úplně dohotovena a přijata silnice k Bilichovu. Každý rok bylo nutno žádati o převzetí této silnice do správy okresu a každý rok bylo nutno dle přání přijímací komise něco upravit a opravit, až konečně věc úplně vyhovovala svému účelu a přijata do správy okresu.

Stavební ruch.

Pokorný Václav postavil na zakoupeném pozemku od usedlosti čís.1. stodolu. Dříve žádnou stodolu neměl a svouji úrodu uschoval ve stodole v čísle 10. Velikoz nynější majitel stodolu potřeboval pro sebe celou, bylo nutno stavěti stodoly nové, což platí i v Rudolfu Šlágrovi, který též z toho důvodu zakoupil též od výše jmenované usedlosti stavební místo a postavil si též novou stodolu.

Svatky.

Oženil se Krahulík Antonín, syn rolníka z čís.31. Zakoupil si usedlost ve Veltěži a odstěhovali se tam.

Bedřich Martinovský, syn domkáře a hačebníka z čís.36 s manželkou Annou.

Narození.

Vladimír Richtr, syn Jaroslava a Alžběty Richtrových z čís.30.

Miloslav Novák z čís. 10 a

Radomír Sára z čís.19.

Zemřeli:

Myslivcová Julie, manželka lesního hajného ve výslužbě z čís.36 v 60. roce věku svého.

Pagán Josef, obuvník bez zaměstnání z čís.3 ve stáří 39 roků.

Budiž jim země lehkou.

ROK 1931.

Jako předešlý, tak i tento rok byl suchý. Zimní vlaha byla jen nepatrná a nebýt oné vlastnosti půdy zdejší, že tak rychle nevysychá, jako v jiném kraji, mohlo být sucho příčinou velké neúrody. Takto obilí narostlo kratší, ale zrno následkem dobré pohody a občasných deštíků vyvinulo se, jak jakostí, tak i množstvím uspokojivě. Okopaniny, jako brambory, různé řepy a cukrovka uvedly se znamenitě. Ceny klesaly stále, a to následkem panující světové nadvýroby a světové hospodářské krise. Tak platilo se za 100 kg pšenice 150 Kč, žita 140 Kč, ječmene 110 Kč, ovsa 100 Kč, bramborů 20 Kč. V důsledku nadvýroby cukru platilo se za 100 kg cukrovky 10 Kč a to ještě nesměl každý pěstitel řepy osázeti plochu, jakou by chtěl, nýbrž dodávka řepy byla kontingentována. To jest, že bylo určeno každému řepaři předem, mnoho-li metrických centů řepy smí dodat do cukrovaru. Narostlo-li řepy více, nežli měli stanoveno, musel si řepař přebytečnou řepu doma ponechat a skrmiti dobyt看em. Omezení cukrovky bylo tímto kontingentováním stanoveno na 20% dřívější sklizně. Tím se stalo, že hospodáři měli dosti krmiva pro dobytek a jedině, čeho je nedostatek, to je sláma, které je méně, následkem kratšího obilí. V letech předchozích vznikly u nás opět tři chmelnice. Chmelnice tyto založili občané: Richtr Jaroslav z čís.30 roku 1926, o rok později Richtr Alois z čís.18 a až opět za rok Richtr Karel z čís.6. Až do roku 1926 chměl měl vysokou cenu, takže v letech před rokem 1926 ve chmelném kraji trženo bylo za 50 kg/celní cent/ až 6.000 Kč. Byl to příjem ohromný, počítá-li se, že z 29 arů chmelnice bylo možno sklídit až 7 centů chmele, bylo to velmi lákavé. Byl to však vrchol ceny a pak chmél klesal v ceně velmi, takže letošního roku dostali naši chmelaři za 50 kg chmele 170 Kč, takže výnos zdaleka nezaplatil výlohy pěstování. Vzhledem k tomu odhodlají se asi naši chmelaři části chmelnic zrušit. Největší potíže činí dnes hospodářům zpeněžení polních plodin a dobytek. Se světovou hospodářskou křisí přikvačila také velká nezaměstnanost v řemeslech, průmyslu a stavbách. Tím dělnictvo a zřízenectvo, hlavně v městech nemá peněz tolik, aby si mohlo koupit všeho, jako dříve, vážně obchod a ceny klesají, neb je všeho nadbytek. Tak stůžž zde několik cen: Párek selat 140 Kč, loni 280 Kč, tele 260, loni 500 Kč. Kráva k chovu 2.200 Kč, loni 3.500 Kč, kůň 3.000 Kč, loni 5.000 Kč. Litr mléka 1 Kč, loni 1,40 Kč, vejce 30 hal., loni 1 Kč. Švestky sušené 1 kg 3 Kč, loni 6 Kč, 1 kg másla 12 Kč, loni 18 Kč. Ty produkty ale, které je nutno kupovat do hospodářství, neklesly v ceně nic, nebo jen tak nepatrně, že se to ani slevou nazývat nemůže.

Komunikace.

Následkem nezaměstnanosti prováděly mnohé obce nouzové práce, aby měly nezaměstnaní výdělek. Též naše obec provedla toho roku stavbu obecní silnice k Samotínu tak, že správa lesního revíru Smradovského přispěla 8.000 Kč, okres též a tak mohla být cesta, zvaná "Na lada" proměněna v silnici.

Sňatky.

Kxnerová Alžběta z čís. 20 provdala se za Jirásku Josefa z Uhrec.

Černá Antonie provdala se do Bilichova za Stehlika Josefa.

Černá Marie za Kalíka Václava z Hvězdy, bydlí zde.

Krahulíková Anna z čís. 37 za Kolářika Františka do Kalivod.

Kernerová Marie z čís. 32 za Sajlera Františka do Pozdně.

Richtrová Anna za Sýkoru Františka do Kšena Lázně.

Narodili se:

Kalíková Marie, dcera Václava a Marie Kalíkových z čís. 17.

Vorlíček Josef, syn Vorlíčka Josefa a Anežky z čís. 35.

Myslivočová Olga, dcera Myslivce Josefa a Anny, z čís. 26.

Zemřeli:

Martinovská Marie, výměnkářka z čís. 38 ve stáří 70 roků.

Čermák Josef, výměnkář z čís. 28 ve stáří 68 roků.

Nové očíslování domů osady Samotína.

Při rozluce Žerotína a Zichovce, jak již uvedeno v dřívějším zápise /Viz rok 1924/, připadla osada Samotín k obci Zichovci a bylo úředně nařízeno, by dosavadní čísla domovní byla zrušena a domy byly očíslovány postupně novými čísly, označující domy dle pořadu obce Zichovské a to následovně:

Čís. 32, majitel: Kerner Josef a Božena

Čís. 33, majitel: Čížek Josef a Barbora

Čís. 34, majitel: Novák Václav a Julie

Čís. 35, majitel: Vorlíček Josef a Anežka

Čís. 36, majitel: Martinovský Bedřich a Anna

Čís. 37, majitel: Krahulík Eduard a Anna

Čís. 38, majitel: Martinovský Bedřich a Anna

Čís. 39, majitel: Toms Josef a Marie

Čís. 40, majitel: Kasal Václav a Anna.

Jelikož čísla 36 a 38 vlastnějí manželé stejných jmen, říká se v čís. 36 u "Ignáčů" a v čís. 38 u "Věná", totiž po otcích.

Změna držebností:

Manželé Ignác Martinovský a Anna postoupili svůj domek, čís. 36 do vlastnictví svému synu a snase, Bedřichovi a Anně Martinovských.

Slavnost.

V létě, dne 19. července, odbyvala se v naší obci významná slavnost. Za přispění "Jednoty čsl. legionářů" z Hořešovic, "Sboru dobrovolných hasičů" z Bilichova, a "Spolku místních divadelních ochotníků Tyl", odhalena byla na domě čís. 10, rodném to domě Josefa Stříbrného, legionářského praporčíka, zemřevšího v dálné Rusi, k uctění jeho památky, pamětní deska. Před touto slavností přišli sousedé Sára Čeněk, z čís. 19 a Pešula František na myšlenku, že při této příležitosti by se mohla odhalit deska padlým ve světové válce. Od slova přešli k činu a veřejnou sbírkou dům od domu opatřili potřebné peníze a desku nechali zhotovit. Mezitím opravil Pešula František za výpomoci sousedů obecní kapli a deska padlých umístěna v průčelí. Desku na pamět Josefa Stříbrného zakoupil jeho nevlastní bratr Vilém Husník. Stanoveného dne pak odhaleny desky dvě. Ačkoliv počasí ráno bylo nepříznivé, během dne se zlepšilo a tak dlouho připravovaná slavnost mohla se se zdarem konati. Za účasti mnoha hostů vyšel průvod obcí k prostranství u stáku čís. 10 a kapličky, kde místní starosta přivítal účastníky a nastínil účel slavnosti. Potom předal slovo slavnostnímu řečníku, panu odbornému učiteli měšťanských škol v Lounech, Markovi, po jehož duchaplné řeči pronesl vzpomínku na zdejší padlé Pešula František. Mezi projevy řečníků zapěl sbor zpěváků z Bilichova, za vedení pana řídicího učitele Hutterera Františka dva sbory od Bedřicha Smetany a to: "Věno" a "Sláva tobě". Pak zahrála hudba státní hymny a průvod se odebral do blízkého lesa "Smradláku", kde hudba koncertovala a účastníci se osvěžili a pobavili též. Slavnost tato měla velký význam mravní a též finančně se vydařila, takže zúčastněné spolky měly pěkný příjem do kasek pokladen, neb z čistého výnosu dostaly po 700 Kč. Jest si jen přát, by

i potomci naši, až budou chodit kolem těch pamětních desek a čísti tyto řádky, vřelou vzpomínku věnovali těm, jejichž jména jsou v deskách vyryta.

ROK 1932

Tento rok byl celkem suchý. Zima byla mírná a sníh téměř žádný. Jaro bylo dosti teplé a právě včas, kdy polní plodiny vyžadovaly nejvíce vláhy, dostavily se slušné deště, které celou úrodu zachránily, zvláště proto, že vždy po dešti panovalo teplé počasí a vždy několik dnů byla obloha pod mraky, takže země rychle nesesýchala a plodiny mohly vláhu všechnu využítí ku svému vzrůstu. Obilí tentokrátě tolik nepolehlo, jen na nepatrné výjimky a nasadilo mnoho zrna dobré jakosti. Zvláště pšenice dala ~~mnogo zrna~~ mnoho zrní, až 10q po strýchu neboli korci/korec-29 arů/. Též traviny i okopaniny daly velmi uspokojivou sklizeň. Žel, že sklizeň tuto nebylo lze dobře zpeněžití, neb ceny produktů zemědělských velmi klesaly, zvláště ku konci roku. Nejlepší cenu si udržela pšenice a to průměrně 150 Kč za 1 metrický cent. Ostatní obilí kleslo daleko více v ceně, takže stál ku konci roku 1 metrický cent: ječmene 70 Kč, ovsa 72 Kč, žita 85 Kč, hrachu 140 Kč, bramborů 20 Kč. Potřeby hospodářské a věci, které nutno kupovat nezlevnili nic, neb jen tak nepatrně, že se to sotva může nazvat slevou. Nejhorší na této věci je, že skladiště obilí jsou jak ve mlýnech i u obchodníků dosti naplněna, takže tito nedbají kupovat a na druhé straně zemědělci sami chodí nabízet obilí, neb nutně potřebují peněz a to: na daně, účty řemeslníků, na ošacení a obuv svých rodin. Také daně, které nejsou o nic menší, nežli v době, kdy stál 1 metrický cent pšenice 400 Kč, musí být zaplaceny. Mnozí také musí platit nájem z pozemků, které si připachtovali. Komu se podařilo brzo po žních obilí prodati, je na tom lépe. Není to jen u nás, ale po celém světě. Přestáli jsme horší doby, vydržíme to také.

Sňatky a změny držebností.

Pešula Vladimír oženil se s Annou, rozenou Malcovou z Bilichova a převzal se svou manželkou od svých rodičů Františka a Bertu Pešulových usedlost čís. 23 do společného vlastnictví.

Hartman Vladimír oženil se s Magdalenou, rozenou Krahulíkovou. Onen z čís. 31, ona z čís. 21.

Provdala se Nováková Helena z čís. 34 do Stehelčevsi za Janouška Jaroslava.

Sára Čeněk převzal po zemřelém synu Karlovi zpět hospodářství, čís. 19.

Narodili se:

Zdenka, dcera Antonína a Růženy Čermákových, čís. 28.

Jiří, syn Josefa a Alžběty Jiráskových, čís. 20

Alena, dcera Josefa a Anny Myslivecových, čís. 26

Stanislav, syn Bedřicha a Anny Martinovských, čís. 38

Žvička, dcera Vladimíra a Magdaleny Hartmanových.

Zemřeli:

Sára Karel, majitel hospodářství čís. 19 v mladém věku 30 roků

Pokorný Václav, majitel hospodářství čís. 2 a trafiky ve stáří 64 roků

ROK 1933.

Začátek roku byla zima velice mírná, sněhu bylo málo, takže jarní vláha byla neptarná, Jaro bylo suché, takže polní plodiny trpěly nedostatkem vláhy. Okopaniny, zvláště řepa, špatně vycházely. Tak suchý rok, jako byl letošní, nepamatují ani ti nejstarší občané. Deště, které se během léta dostavily, byly celkem nepatrné a byl div, že ještě obilí narostlo, třebaže kratší, ale zrna bylo dosti a jakosti výborné. To platí ovšem o pozemcích hlinitých. V špatnější půdě obilí předčasně zrál a jakost byla špatná. Sena a travin narostlo sotva polovic proti jiným rokům. Brambory a řepa utrpěly suchem tak, že cukrovky se sklídilo o polovici, bramborů o třetinu méně nežli jindy. V létě byla velká vedra a při pánujícím suchu vadlo a usychalo na polích všechno.

Některé dny v poledních hodinách dokonce i na stromech vadlo listí. Některé ovocné stromy na jaře zasázené a v květnu se zelenající, přes léto uschly. Po několik týdnů v místním potoce ani voda netekla. I ve ve studnách se voda ztrácela, takže občané byli z velké části nuceni čerpat vodu z rybníka. Kdo měl doma studni a v ní vodu, šetřil ji a pouze na pití a vaření poskytl ji sousedu, který vodu neměl. Dlužno zaznamenati ke cti občanů, že každý, kdo trochu té vody měl, poskytl ji potřebnému ochotně a dobrovolně. V jiných obcích bylo daleko hůře, neb se voda vydávala na poukázky od obecního úřadu a po rozdělení vody obecní strážník studni uzamkl, aby se předešlo plýtvání vodou. Vzdělávání půdy na některých pozemcích bylo velmi namáhavé, jak pro potah, tak i pro lidi. Zvláště orba po ječmeně byla těžká, takže lámaly se jen velké hroudy. Hrouda vážící 50 kg nebyla žádnou vzácností. Letošního roku mohl náš zemědělec směle říci, že podnikal těžký zápas s "hroudou". Setba ozimů vyžadovala na některých pozemcích velmi mnoho práce, takže muselo být pole několikrát ježkováno a hroudy rozbíjeny motykou, aby se nadělalo trochu sypké půdy, do níž by se zrní mohlo zasít. Žel, že stávající sucho nedovolilo zrní ani žádné vzejítí, takže zima, která přišla záhy, našla pole většinou holá. Zrní je v zemi namnoze vzkličené, ale pro nedostatek vláhy nevzešlo, zamrzlo, jak říkáme "na sucho". Jest otázka, jak obilí bude přezimovat a v jakém stavu dočká se příštího jara. Vyhlídka do budoucnosti není vábná a dost možná, že na některých pozemcích bude nutno obilí zorat. Mimo této pohromy utrpěly hlavně traviny suchem. Mladé letěle místy bylo nutno zorat a ty, které byly ponehány, nejsou nikterak slibné. Také s pící nutno velice šetřit, neb neúroda zelené píce, krmné řepy, bramborů a cukrovky nutí naše hospodáře, aby chov hospodářského zvířectva omezili a i to, které si ponehají ve stájích, nebude příliš blahobytně živeno. Nezbývá nežli doufat, že příští jaro probudí přírodu k čilejšímu životu, a že příští rok nahradí našemu zemědělci, co letošní pokazil. Během léta rozmnožily se též značně polní myši, hraboši tak, že občané usnesli se hromadně je hubiti. Při schůzi místní "Domoviny", hospodářského to spolku, objednali si hromadně mořencou pšenici, zvláště upravenou na hubení myši. Prostředek tento tak účinkoval, že zničil největší část myši a tím odvrácena další pohroma. Ačkoli zrno sklizeného obilí, jak již výše podotknuto, bylo velmi dobré jakosti, nešlo obilí dobře na odbyt, ceny klesaly a poptávka nebyla velká, ale nabídka se stále zvyšovala, neb každý potřeboval peníze. Tím klesaly ceny stále, takže na udržení aspoň těch stávajících cen vydala vláda Republiky obilní zástavní listy. Ten, kdo potřeboval nutně peníze, vyzvedl si zástavní list a odvezl obilí do skladiště nejbližšího "Hospodářského družstva", kde mu vyplatili zálohu, kterou mohl upotřebit na svoje platy, aniž by musel obilí prodati za cenu, kterou by mu obchodník nabídl. Tím se spekulace s obilím zastavila, zastavil se přílišný pokles ce a jelikož zástavní list měl platnost 3 měsíce, mohl rolník čekat s prodejem a umožněno mu bylo tak prodat obilí za trochu přijatelnou cenu. Ceny obilí byly průměrně za 1 metrický cent asi tyto: Pšenice 140 Kč, žito 90 Kč, ječmen 89 Kč, oves 77 Kč. Brambory 30 Kč, cukrovka 11 Kč 50 hal. Chmel dle jakosti 50 kg za 1600 Kč až 2.000 Kč.

Zemřelí:

Krahulík Václav, výměnkář z čís. 4 ve stáří 82 roků. Zesnulý byl dlouholetým členem obecního zastupitelstva, též jako radní a obecní pokladník věnoval své síly pro dobro místní obce. Budiž mu čestná památka.
Sárová Anna, žena domkáře z čís. 5 zemřela po dlouhé trapné nemoci ve věku 32 roků, zanechavši zde 3 sirotky. Budiž jí země lehkou.

Sňatky:

Oženil se ovdovělý Sára František, domkář z čís. 3 s Fišerovou Helenou ze Zichovce.

*** Změny držebností.

Zelenka Václav převzal pole, státní příděl, od Exnerové Františky.
Vernerová Marie z čís. 40 převzala pole, státní příděl od Karla Ježka z Bilichova.

Krahulík Václav, prodal svůj domek čís. 15, který byl na spadnutí Aloisu a Františce Richtrovým z čís. 18 za 9.000 Kč, kteří jej sbourali a upravili tak místo před svou usedlostí.

Stavební ruch.

Krahulík Václav postavil na zakoupeném pozemku od obce nový domek a č. 15, které měl jeho dřívější, teď sbouraný domek, přeneseno na onen postavený.

Katastrofální sucho letošního roku zavinilo také vyschnutí některých studní, takže majitelé byli nuceni tyto vyhloubiti neb jinou studni kopati. Tak nynější starosta Krahulík Josef, č. 4, musil svoji studni, která dávala po 202 roky dosti vody i pro okolní sousedy, nemajících vlastních studní, vyhloubiti o 3 m 50 cm.

Novák Josef, č. 25, hloubil studni o 1 metr.

Čížek Josef, č. 35, hloubil studni též o 1 metr.

Pešula Vladimír, č. 23 dokonce starou vyschlou studni zasypal a na jiném místě vykopal do hloubky 9 metrů.

Všechny tyto studně byly vyzděny cementovými tvárnici/kružáky/, což je čistější a práce je pohodlnější. Dotyční doufají, že když v tak suchém roce podařilo se jim dokopati se vody, že prameny tyto budou stále, a že tyto studně jistě nevyschnou. Přejme jim, aby to byla pravda neb cenu vody pozná nejlépe ten, kdo jí měl a najednou ji ztratí.

Automobilism.

Autobus pana Jiráka, který jezdil dvakrát týdně skrze naši obec do Prahy, přestal tam jezdit pro nedostatek cestujících. Do Slaného jezdí ale stále dvakrát denně. Dřívější poplatek za jízdu do Slaného a zpět sleven byl z dřívějších 16 Kč na 12 Kč.

Rozhlas/viz Radiofonie/.

Název "radiofonie" změněn byl na ryze české slovo, které se velmi rychle ujalo, totiž "rozhlas", takže máme teď místo Radiofonických přijímacích stanic rozhlasové. Rozhlas, jak se všeobecně říká, rozmohl se poslední dobou u nás značně, takže u nás máme jej již v patnácti číslech a to v následujících: Č. 23 Pešula František, č. 19 Sára Čeněk, č. 10 Novák Josef, č. 12 Zelenka Čeněk, č. 1. Krahulík Josef, č. 3 Pagán Julius, č. 6 Richtr Karel, č. 4 Krahulík Josef, č. 28 Čermák Antonín, č. 26 Myslivec František, č. 18 Richtr Alois, č. 21 Krahulík Václav, č. 37 Krahulík Eduard, č. 38 Martinovský Bedřich, č. 39 Toms Josef. Celkem 15 rozhlasových přijímacích stanic. Rozhlas se stal již taška denní potřebou a ne jak dříve se myslelo, že je to přepychová zábava. Rozhlas nejen že baví, ale též radí, poučuje a vzdělává svým pořadem posluchače.

Včelařství.

V dřívějších letech včelařství si u nás lidé mnoho nevšimli a včely nebyly ocenovány tak, jak by toho zasluhovaly. Teprve v posledních letech rozmohlo se poněkud v naší obci a někteří občané věnují se včelařství prakticky, jak ze stránky hospodářské, tak i na podkladě vědeckém. Někteří jsou členy včelařského spolku v Klobukách a to následující: Pondělíček Ladislav, č. 24, Krček Václav, č. 16 a Pešula Vladimír, č. 23. Mimo těchto chovají včely ještě Novák Josef, č. 10, Zelenka Čeněk, č. 12, Richtr Karel, č. 6, Novák Václav, č. 34 a Toms Josef, č. 39. Budiž zdar těmto občanům i jejich snaze včelky, tento užitečný a zajímavý hmyz pěstovati. Zajisté, že včelky za jejich péči o ně, se jim odmění hojností sladkého medu a i jiným hospodářům budou prospěšny tím, že při sbírání melu a medu pomohou oplodnovati ovocné stromy i jiné hospodářské plodiny.

ROK 1934.

Předošlý rok vyznačoval se nebývalým suchem, ale rok letošní byl daleko horší. Zimní vláha nebyla téměř žádná, neb zima letošní byla bez sněhu a deště a následkem holomrazů utrpělo obilí tak, že na jaře byla pole většinou holá. Jaro začalo však velmi slibně, teplo a mírné deštěky prospívaly plním plodipám, takže do poloviny května byla oprávněná naděje na dobrou sklizeň. Žel, že tato pohoda netrvala déle. Následovalo sucho přímo katastrofální. Letošního roku teprve naši hospodáři ze své vlastní zkušenosti viděli, jak pravdivé je přísloví: "Běda, začne-li se hospodář vyhýbat svým polím". Skutečně bylo žalostno dívat se na

zakrpaté a žloutnoucí polní plodiny, Slunce páliło tak, že vedra 35 stupňů Celsia i někdy více nebyla žádnou vzácností a trvala třeba po 14 dnů. Ochladilo-li se, pak ochlazení kleslo průměrně na 28 stupňů, ale to obyčejně na nějaký den, někdy jen na několik hodin, aby zase nastala nová vlna tepla. Žito, které přece trochu vyspělo, přece narostlo do slámy, ale žitné zrno bylo malé, špatné jakosti, namnoze byly klasy prázdné a to hlavně v písčitém pozemcích. Ostatní obilí namnoze nevymetalo klasy nebo jen z poloviny, sláma byla pak tak krátká, že svázané snopy obilí vypadaly jako klubka.

Výnosy zrní byly průměrně asi o 60% menší nežli loni. Zvláště jetele daly špatnou sklizeň, jež byla o 90% menší. Mnoho jetelů bylo zničeno holomrazou a muselo být na jaře zaořáno. Na jejich místě byly sety různé směsky, které žel, daly též bídnou sklizeň. Byl velký nedostatek zelené píce pro dobytek a naši hospodáři seli do vyprahlé půdy po žních, které letos byly o 3 týdny dříve. Vše možné s nadějí, že snad přece se dostaví žádané deště a něco pro dobytek naroste. Sela se hořčice, kukuřice, hrách, oves, vikev a různé jiné plodiny. Začátkem září se konečně nebe smilovalo a napršelo asi 15 milimetrů vody. Při tom bylo stále desti teplo, někdy až 25 st., takže vše rostlo. Brambory a řepa se vzpamatovaly a tak byla zažehnána aspon neúroda těchto dvou plodin. Po tomto dešti se již objevila ráno i rosa, která v létě byla vzácností. Následkem kratších dnů již vláha tak nevyprchala a další, třeba malé deštičky posloužily, že povrch půdy byl vlhčí a ty rostliny, které dosud byly v zemi, rychle rostly tak, že brambory i řepy daly normální sklizeň. Letos nejvíce naši hospodáři se přesvědčili, jaké je voda dobrodiní a jaké umí dělat zázraky, škoda, že přišla letos tak pozdě. Teplé počasí panovalo, až asi na několik dnů syhřavých, celý podzim, takže zaseté obilí se krásně zelenalo. Zvláště žita jsou urostlá a některá již ženou do výše 15 centimetrů, takže je obava, že nezamrzne-li včas, že utrpí plísni neb hnilobou. Zvláště v měsíci prosinci bylo na tento měsíc teplé počasí; v týdnů před vánoci bylo některý den až 14 stupňů tepla. Na lukách kvetly sedmikrásy, stromy nalévaly pupeny jako v dubnu. Ku konci roku se trochu ochladilo a padal sníh s deštěm, takže je naděje, že se přece země napije a bude více vláhy, nežli bylo před rokem. V důsledku špatné sklizně obilí a tím nouze o krmiva, vydala vláda Republiky nařízení, aby z fondu pro živelní pohromy, do kterého každý majitel pozemků platí 12% přírůžek k dani pozemkové, byla dána těm zemědělcům v postižených okresích podpora ve formě krmiv pro dobytek a to tak, aby si každý vybral za předepsanou jemu částku to, co nejvíce potřebuje. Pro naši obec byla tato podpora vydávána u filiálky "Hospodářského družstva ve Slaném" v Kloboukách. Bylo tam dovezeno z krajů, kde se urodilo více a vydáváno z lanských zásob pro obec Zichoveckou za 18.870 Kč různých krmiv, jako: Oves, otruby, pokrutiny, různé šrotky, kukuřice a jiné. Mimotoho i obilí k jarnímu setí. Peníze nedostal žádný, neb nařízení vyšlo z toho předpokladu, že podpora se dává na udržení stavu dobytka a nutného osetí pozemků, a že hotové peníze v rukou zemědělců by namnoze nebyly obráceny na tento účel. Byla to vítaná pomoc, aspon z nejtěší nouze. Aby zamezeno bylo spekulací s obilím, byl letos utvořen státní obilní monopol. Obilní společnost pro Republiku Československou, složená z hospodářských družstev, mlynářů, obchodníků obilím a Spotřebních družstev, vyhlásila úřední ceny pro nákup obilí, to jest: Pšenice, žito, ječmene a ovsa. Tyto ceny se regulovaly dle vzdálenosti a různých krajů Republiky. U nás, byly nákupní ceny v měsíci prosinci za nejlepší zboží: pšenice 170Kč, žito 132Kč, ječmen 130Kč, oves 130Kč. Jiné plodiny zůstaly ve volném prodeji. K těmto nákupním cenám směl si obchodník připočítat ku ceně prodejní 7Kč na lq, takže byla lichva s tímto obilím vyloučena. Tím také byl zemědělec chráněn neb věděl předem, zaž prodá. Mimotoho nebyl vysazen na milost i nemilost obchodníků, kteří využívali peněžní tísně a nabízeli dřívější léta ceny, jaké chtěli a zemědělec byl nucen prodát. Jest to velký krok na ochranu zemědělské výroby aspon v tomto směru a spotřebitelé tím nic neutrpí. Dále nutno zaznamenat ceny plodin, které jsou mimo státní monopol a to následující: hrách 240Kč za lq, čočka 300Kč, mák 440Kč, brambory 25Kč, sláma 35Kč, seno 62Kč. Ceny dobytka: kráva 600Kč až 2800Kč, tele 240Kč, selata 50Kč až 100Kč párek, kůň 600Kč až 3.000Kč, vepř lq těžký 500Kč. Ceny masa a drůbeže: husa 26Kč, slepice 10Kč, pár holoubat 5Kč. Maso hovězí

10Kč 1kg, vepřové 12Kč, telecí 12Kč, sádlo vepřové 14Kč, máslo 14Kč, vejce 30 hal 1 kus.

Ceny obuvi: boty mužské vysoké 80Kč až 180Kč, střevíce mužské 40Kč až 65Kč. Ženské šněrovací střevíce 35Kč až 70Kč.

Šaty: oblek mužský všední 150Kč, sváteční 400Kč. Ženský oblek všední 40Kč, sváteční 120Kč. Košile mužská 10Kč a 35Kč dle jakosti a módy. Ženská košile 8 až 10Kč. Ponožky 5Kč až 10Kč. Punčochy 5Kč až 10Kč.

Hospodářské potřeby: vůz silný konský 2.500Kč, slabší kravský 1.800Kč, ježek na hroudy 2.000Kč, válec trojdílný 1.000Kč, postroj na jednoho koně 500Kč, postroj na krávu 80Kč, pluh železný 300Kč, podkova kořská 10Kč. Palivo: uhlí 1q 13Kč, dříví 1 metr prostorný 48Kč.

Stavební ruch.

Krahulík Josef, rolník z čis.1 postavil nový vepřinec a nad ním sýpku na obilí.

Richtr Karel z čis.6 postavil v čis.3, také jeho majetku, velký sklep a nad ním včelín s verandou.

Sára František postavil v čis.3 novou studnu.

Kyslivec Josef z čis.26 postavil studnu novou neb stará studna úplně vyschla a byl nucen hledat pramen na jiném místě, což se mu také podařilo.

Černý František z čis.17 postavil též novou studnu. Ačkoliv roku letošního bylo veliké sucho, přece se podařilo všude na vodu se dokopat.

Richtr Alois z čis.18 postavil u vý vepřinec a hradební zeď, nová vrata a ozdobný plot kolem květinové zahrádky.

Zemřeli:

Richtr Josef, výměnkář z čis.30, stár 74 roků.

Krahulík Václav, lesní dělník z čis.15, stár 58 roků. Žel dlouho se netěšil z nového domku, který si před rokem postavil.

Martinovský Václav, výměnkář z čis.38, stár 79 roků.

Vojtěchová Anna, žena domkáře z čis.22 ve stáří 55 roků.

Budiž jim země lehkou!

Narodili se:

Jindřich, syn Antonína a Kůženy Čermákových z čis.28.

Jarmila, dcera Oldřicha a Marie Vorlíčkových, čis.11.

Jiří, syn Čenka a Marie Vorlíčkových, čis.30.

Snatky:

Provdala se Richtrová Lidmila, dcera Aloise a Františky Richtrových za četnického strážmistra Janoucha Václava do Varnsdorfu.

Rozhlas.

Krček Václav, čis.16 zřídil si přijímací radiostanici a rozmožil tak řadu radioposluchačů na 16.

Pozoruhodné události.

Jak již podotknuto, byl letošní rok neobyčejně teplý, takže v přírodě došlo k mimořádným zjevům. Tak již na jaře, koncem dubna, vystoupila teplota na 25 stupňů Celsia, to jest jako normální teplota v měsíci červenci. Dne 18. dubna kvetly již po ráznu třešně. Dne 30. prosince kvetly v zahradě Karla Richtra, čis.6 fialky vonné a také voněly jako na jaře. Toho dne nalezeny v lese jivy, které rašily, měly tak zvané "kočičky", jako jiná léta v dubnu. Ve květinových zahrádkách zjištěny květiny a to: u Kernera Josefa v čis.33 kvetly macešky a kerafiáty. U Krahulíka Eduarda v čis.37 kvetla viola zahradní. U Martinovského Bedřicha vykvetly dokonce 4 tmavorudé růže/čis.38/. V době, kdy jiná léta vše odpočívá pod sněhem, činí tyto květy zvláštní dojem a je to hodno zaznamenání, že vykvetly ve volné přírodě, ne vypěstované uměle, čistě jen vlivem neobyčejně teplého počasí.

ROK 1933.

Jako rok předešlý, tak i tento rok byl velmi suchý. Od nového roku byla zima vesměs mírná a na jaře i dosti vláhy podporovalo vzrůst osení. Teplota byla přiměřená, takže naděje na sklizen byla lepší, nežli roku předešlého. Byly to však jen naděje. Mraz ze dne 1. května, který byl 4 stupně Celsia silný, poškodil namnoze květy ovocného stromoví, nejvíce třešně.

Na jiné plodiny neměl tak velký vliv, až na ovsy, které se nemohly dlouho vzpamatovat a jarní vláhu využít, jak se patří. Dobrá pohoda, která trvala do června, posloužila jak obilí, tak i travinám, že první seč byla uspokojivá. Též obilí narostlo do výše tak, že slámy narostlo více. Ku konci června začalo až opět horké a suché počasí. Tak již 26. června ukazoval teploměr 37 stupňové stínu. Přitom většina dnů v létě byla dosti větrná. Vítr váł většinou od jihovýchodu neb od jihozápadu, ale ať váł z té neb oné strany, byl horký a suchý. Jelikož nebylo dostatek zimní vláhy, vysýchaly prameny vod a začala být opět bída o vodu, jako v roce předešlém. Do místního rybníka přestala téci voda, neb potok úplně vyschl a na dně potoka objevily se hluboké trhliny, způsobené suchem. Též na polích objevily se trhliny a rostliny vadly a usýchaly. Též uschlo mnoho ovocných stromků, toho roku na jaře zasázených, neb nebylo vody, by je mohli hospodáři zalívat. Z rybníka brát vodu k účelu zalévání bylo zakázáno a jen pro napájení dobytka bylo dovoleno vodu brát. Voda byla teplá a kalná a tak ten ubohý dobytek, který byl odkázán jen na vodu z rybníka, špatně žil uhasil. Největší nouze panovala v zeleném krmení. Otavy x narostly velmi malé a to jen na pozemcích odvrácených od slunce a na dolíku. Vydatné deště dostavily se teprve v říjnu, když se dobývala cukrovka, jenže to už bylo velmi pozdě, takže na množství řepy neměly již valného účinku. Obavy, že nebude možno ani ozimé obilí zaseti, se přece nespínily a tak na konci roku aspon má náš zemědělec naději, že snad příští rok bude pro něj příznivější. Ceny mlopního obilí jsou ty samé jako roku loňského, ale s tím rozdílem, že za 10 procent ceny prodaného obilí musí odkoupit prodávající oves, ječmen nebo kukuřici, které zbylo z předešlé sklizně, ku krmení dobytka. Toto obilí je denaturováno, to jest obarveno je neškodnou barvou, ale tím je poznamenáno, takže není možno jej nikomu prodati. Tím hodlá státní obilní společnost zelití hromadění starých zásob a zároveň uvolnit místo ve svých skladištích pro obilí ze sklizně letošní. Řepaři pak musí na každých 100q odevzdané řepy odebrat 1q denaturovaného surového cukru za cenu 65Kč, též ku krmení dobytka. Činí se tak proto, aby se spotřebovalo více cukru, aby řepaři mohli sázet řepu, jejíž osevní plocha byla již beztak dosti omezena. Ačkoliv v naší obci příroda nám až moc omezila, jak sklizen obilí, tak i řepy, nejsme z tohoto nařízení vyjmuti a jak obilní společnost, tak i cukrovary při výplatě peněz odučtují si patřičný obnos za denaturované produkty.

Jelikož daně a jiné dávky zůstávají na stejné výši, ceny jiných potřeb pak též, musí se náš zemědělec velmi uskrovnovat, aby mohl svým povinnostem dostát. Tak za svoji letošní námahu a starost dostává jen malou odměnu. Zbývá nám tedy jen důvěra v lepší časy v příštích letech a ona příslovečná láska k té hroudě, která nás živí, třeba některý rok macešsky.

Změny drůbežnosti.

Manželé Antonín a Růžena Čermákových z čís. 26 koupili od Jarmily Charvátové pole u Zichovce, státní příděl, ve výměře 40 arů.

Volby.

Po uplynulém volebním období nařídila vláda Republiky nové volby do zákonodárných sborů, to jest: poslanecké sněmovny a senátu.

Při volbě v naší obci do poslanecké sněmovny bylo odevzdáno hlasů pro kandidáty politických stran následovně:

Název strany	Počet hlasů:
Republikánská str. čs. venkova	87
Sociální demokraté	4
Národní socialisté	3
Komunisté	5
Živnostenská strana	1
Národní sjednocení	2
Celkem odevzdáno hlasovacích lístků 102.	

Do senátu:

Název strany:	Počet hlasů:
Republikánská strana čs. venkova	84
Sociální demokraté	3
Národní socialisté	2
Komunisté	5

Živnostenská strana	2
Henleinova strana německosudetská	1
Národní sjednocení	1

Celkem odevzdáno hlasovacích lístků 98.

Po všechny volby, které se kdy konaly, nebyl v naší obci odevzdán žádný hlas ve prospěch strany německé, až v den těchto voleb byl shledán jeden pro stranu Henleinovu. Soudí se všeobecně, že to byl omyl voliče, který vložil do obálky jiný lístek, nežli měl původně připravený.

Narození:

Narodil se Hartman Václav, syn Vladimíra a Magdaleny Hartmanových z čis. 31.

Zemřeli:

Nichtř Josef z čis. 14, stár 86 roků. Zesnulý byl nejstarším občanem ze Zichovce.

Zelenková Anna, výměnkářka z čis. 7, v stáří 58 let. Zesnulá byla pilná a pracovitá a vykonávala všechny práce, až smrt jí v její činnosti přerušila.

Novák Zdeněk z čis. 23 v mladém věku 18 roků. Škoda tak mladého života. Vojtěch Otakar, voják 2. pěšího pluku, stár 28 roků. Zesnulý byl synem domkáře z čis. 22. Po šestitýdenní vojenské službě zkosila jej nelítostná smrt.

Krahulík Josef z čis. 1, rolník na odpočinku a ředitel "Občanské záložny v Týnci Panenském". Zesnulý byl stár 75 roků a v širém okolí byl známým a váženým mužem. Byl dlouholetým starostou obce a členem okresního zastupitelstva. Zároveň byl největším člověkem v okolí, neboť jeho výška měřila 1 metr 92 centimetrů.

Letošního roku nás navždy opustilo 5 občanů a není pamětníka, aby tolik lidí v jednom roce u nás zemřelo.

Budiž všem země lehká.

Sňatky:

Oženil se Jaroslav Sára, syn cestáře Čenka Sáro a matky Marie z čis. 19 s Blaženou, rozenou Knihovou z Vrbičan.

Volba prezidenta Republiky.

Dne 14. prosince vzdal se svého nejvyššího úřadu náš milovaný pan prezident Tomáš Garrigue Masaryk pro velké stáří a chatrné zdraví. Při svém odchodu do soukromí pravil: "Dá-li Bůh, budu se na vás trochu ještě dívat, jak to vedete."

Novým prezidentem zvolen byl

Dr. Edvard Beneš, ministr zahraničí a žák dřívějšího pana prezidenta. Muž neméně zasloužilý o náš stát. Máme teď dva prezidenty. Prezidenta "Osvooboditele" T. G. Masaryka, kterému byl tento čestný titul ponechán a prezidenta Republiky, Dr. Edvarda Beneše. Budiž jim čest a sláva.

ROK 1936

Počasi v tomto roce bylo velmi příznivé pro vývin rostlin. Po mírné zimě přišlo teplé jaro s častými mírnými dešti, takže všechno rychle rostlo. Dne 1. května v noci přišel znenadání mráz 4 stupně Celsia. Neučinil, ale žádných škod, protože po něm brzy přišlo a pomrzlé rostliny se brzo vzpamatovaly. Travniny rostly velmi rychle a bylo možno již 15. května krmit zelenou pící, což bylo všem hospodářům vítané, neb zásoby píce byly po lonské neurodě již vyčerpané. Též obilí rychle rostlo, zvláště na začátku léta. Tak 26. června bylo horko 36 stupňů Celsia ve stínu a den na to 37 stupňů. V zákoutí, kde se sluneční paprsky opíraly o zeď, vystoupil toho dne teploměr až na 50 stupňů Celsia. Po takových vedrech obyčejně přišel dešť a nebylo žádnou zvláštností, když narostlo žito 2 1/2 metru dlouhé a pšenice 2 metry. Je samozřejmé, že tak dlouhé obilí se vzpříma neudrželo a polehlo, takže ve žních nemohlo se žacími stroji namnoze sekat a muselo se ručně sekat kosami, což si vyžádalo mnoho času a těžké práce. Tím a pak častými dešti se žně protáhly o 14 dnů déle než obyčejně. Omlaty byly ale celkem uspokojivé. Jen tomu, komu obilí příliš brzo polehlo nasypano málo. Stodoly byly plné a ještě se ukládalo obilí na polích do stohů.

Tosamé možno říci o sušené píce. Bramborů se urodilo také hojnost, takže mnohému se nevešly do sklepa a dali je hospodáři do krechtů. To samé platí o krmné řepě a cukrovce. Išvestek bylo hojnost. Jen jablek bylo málo a špatné jakosti, neb jabloně trpěly zaviječem jablonovým. Následkem úrody píce a okopanin a nedostatku hospodářského zvířectva, které bylo v předešlých neurodných letech z nouze o krmiva vybito, stouply ceny dobytka, neb hospodáři sami hleděli stav svého dobytka zvýšit na úroveň let normálních a řezníci potřebovali též jateční dobytek. Každý chtěl kupovat a prodávajících bylo méně, nežli kupčativých. Tak prodávalo se za 1 kg živé váhy: prasata 7 až 8 Kč, telata 6 až 7 Kč, jalovice 6 Kč, krávy 5 až 6 Kč. Za některé kusy chovné platilo se i více, dle potřeby a jakosti. Tak stoupla cena chovných býčků až na 9 Kč. Ceny monopolního obilí následkem dobré sklizně zlevnily o 10% průměrně/viz str. Ceny monopolního obilí/. I ceny luštěnin klesly poměrně. Jedině mák o něco podražil a to následkem menšího osevu a slabší sklizně. Následkem velké sklizně pšenice nařídilo ministerstvo orby se státní obilní společnost, že se musí omezit její osev a to z výměry orné půdy svého hospodářství smí hospodář v příštím roce osetí pšenicí pouze 28 a 3 desetiny procenta. Jinak bude stihán pro neuposlechnutí pokutou a státní obilní společnost neodkoupí od něj více pšenice, nežli činí průměrný výnos z výše uvedené plochy. Nařízení toto bylo nutno vydati proto, že následkem dobré ceny pšenice, mnozí naseli jí tolik, že tím trpěly jiné plodiny, kterých pak bylo méně. Dále tím by utrpěla i pole, kdyby se často na nich pěstovala pšenice, ba dokonce staly se i případy, že někteří seli pšenici po pšenici, porušující tak střídavé hospodářství. Ještě nutno podotknouti, že v podzimu bylo velmi měnivé počasí. Zde ukázka teploty v září. Dne 4. září bylo horko 29 stupňů Celsia a dne 11. září 1 stupeň mrazu.

Stav letošních ozimů: žito jsou vesměs dobře vzešlá. Pšenice jen z menší části vzešla, ale později setá vlivem chladna zůstává v zemi.

Volby.

Po uplynutí volebního období byly nařízeny v naší obci volby do obecního zastupitelstva. Za tímto účelem svolala místní organizace "Republikánské strany československého venkova Domovina" schůzi voličů, na které se usnesli na kandidátní listině své strany. Jelikož nebyla do zákonné lhůty žádná jiná kandidátní listina obecnímu úřadu podána, odpadly dle zákona volby a potvrzení byli kandidáti z této jediné listiny, jako nově zvolené zastupitelstvo, jak následuje.

Starosta

Krahulík Josef, rolník z čís. 1/Na rozdíl od dřívějšího starosty Krahulíka Josefa, domkáře z čís. 4/.

Obecní rada:

Kučera Josef, rolník z čís. 9, náměstek starosty
Černý František, domkář z čís. 17, obecní radní.

Členské zastupitelstva:

Novák Josef, rolník z čís. 10
Richter Jaroslav, domkář z čís. 30
Pondělíček Ladislav, domkář z čís. 24
Čížek Josef, domkář z čís. 33
Martinovský Bedřich, domkář z čís. 38
Zelenka Václav, domkář z čís. 7.

Narodili se:

Sára Jiří, syn Františka a Heleny Sárových z čís. 5
Pešula Jaromír, syn Vladimíra a Anny Pešulových z čís. 23.

Zemřeli:

Krahulíková Terezie, výměnkářka z čís. 4 ve stáří 86 roků. Byla to nejstarší žena v obci.
Kerner Josef, syn Knera Josefa, domkáře z čís. 32 ve stáří 32 roků.

Změny držebností:

Manželé Antonín a Růžena Čermákových koupili od manželů Josefa a Anny Myslivcových pole ve výměře 1 hektaru.
Manželé Ladislav a Františka Pondělíčkoví rozprodali svoji usedlost na díly i s budovami dobrovolnou veřejnou dražbou mezi následující vydražitele.

Novák Josef z čis.10 s manželkou Káženou pole "u cihelny" za 7.950 Kč
1 korec.
Krček Václav z čis.16 s manželkou Marií budovy od čis.24 s polem a za-
hradou při nich, za 30.000Kč.
Novák Josef z čis.23 s manželkou Marií pole zvané "na vrchu", za 3.000Kč
1 korec.
Martinovský Josef z Bilichova pole "na vápence" za 6.000Kč 1 korec.
Martinovský Bedřich z čis.36 s manželkou Annou pole "na březinách" za
6.300Kč 1 korec.
Martinovský Hynek ze Žerotína pole "na skalce" za 3.400Kč 1 korec.
Kučera Josef z čis.9 s manželkou Marií koupili od manželů Václava
a Marie, Krčkových domek s chlévem a stodádkou čis.16 za 13.000Kč.

Snatky:

Oženil se Sára Vilém, syn domkáře Sary Čenka z čis.19 s Marií, rozenou
Skárovcou z Hořešovic.
Šlégr Jaroslav, syn domkáře Šlégra Rudolfa, z čis.27 s Annou rozenou
Slačovou z Boru. Tito manželé převzali hospodářství po otci manžela,
Rudolfa Šlégra do společného vlastnictví.

ROK 1937.

Rok tento se vyznačoval velkou úrodností. Zima byla celkem mírná a sněhu
málo. Jaro spíše suché, ale velmi příznivé pro všechny rostliny. Většinou
bylo teplo a mírné deště je prospívaly polním plodinám. Léto bylo při
začátku suché, takže bujné osení nepolehlo tak, jako roku minulého. Obilí
bylo kratší, ale zrno bylo pěkné, takže si hospodáři líbovali, jak se
obilí vydařilo. To samé možno říci i o travinách. Hlavně vojtěška dala
velkou sklizeň, neb dala někde až čtyři seče. Od jara až do pozdního pod-
zimu bylo vidět kopyky travin na polích, takže se stále sklízelo a žně
i částečná sklizeň travin byly pohromadě. S takovou úrodou pak bylo mno-
ho práce, ale počasí bylo sklizni příznivé, takže se všechno sklídilo
neporušené. Také výmlat obilí nebyl tak obtížný, protože byla sláma kratší
a nezouchaná, takže mohla lépe strojem projít. Podzim ale byl za to vel-
mi vlhký. Kdo začal vybírat brambory dříve, dostal je domů ještě suché,
ale později deště rozmočily půdu tak, že práce byla velmi obtížná. Při
tom bylo ale dosti teplé počasí. Dne 4. září bylo dokonce 29 stupňů tepla.
Úroda brambor byla veliká. Na jednom koreci se také sklídilo přes dvě stě
pytlů pěkných velkých bramborů. Sklepy nestačovaly a tak se brambory
dávaly do krechtů. Každý si líboval jaká to pěkná sklizeň a činil se,
aby již brambory měl doma, neb deštivé počasí hrozilo, že v zemi shnijí.
Pak nastala sklizeň řepy. Cukrovka dala až dvojnásobnou sklizeň proti
rokům normálním. Normální sklizeň se čítá 80q po jednom koreci, ale na-
rostlo jí 150q i více. Cukrovary přijímaly řepu jen dle předepsaného
kontingentu a ostatní si museli hospodáři ponechat a zkrmit ji dobyt-
ku. Tím přibýly ke krechtům s brambory ještě krechty s cukrovkou, neb
mnohému zbylo doma až polovice cukrovky. To ale nebylo všechno. Urodilo
se ještě více řepy krmné. Normální sklizeň této řepy jest 90 až 100q
po koreci, tentokrát byla sklizeň dvojnásobná. Nebyla žádná zvláštnost,
narostla-li tato řepa 3 až 4 kilogramy těžká. Našly se i řepy 7kg těžké
i těžší. V důsledku tak veliké sklizně a stále deštivého počasí nadřeli
se lidé i dobytek dvojnásobně. Hlavně po polních cestách bylo velmi těžko
jezdit, neb pro spoustu bláta se stávaly nesjízdné. Proto si každý oddechl,
když potřebné práce v poli dokončil, neb i orba byla namáhavá, zvláště
v půdách hlinitých, kde v každé stopě stála voda. Vzhledem k tak dobré
úrodě stoupl také počet hospodářských zvířat. Stáje jsou namnoze přeplně-
ny. Jindy se telata prodávala šmahem na jatka, nyní, neodstaví-li si je
sám hospodář, kupují je na chov jiní. Píce je totiž takové množství, že
ji žádný nekupuje, naopak každý by ji odprodal. Tím klesla na velmi
nízkou cenu, takže je výhodnější ji zkrmit. Jest ale otázka, zdalipak až
se bude dobytek odřodávat, nebude cena dobytka silně klesat, bude-li
na trzích velká nabídka. Ceny píce jsou tyto: Sláma přímo odvezená od
mlátičích stroje 1q za 5Kč, seno přímo z louky 12Kč. Řepa cukrová pře-
bytečná s pole prodávala se 1q za 5Kč. Krmná řepa se vůbec neprodávala.
Samozřejmě, že prodávající byli jen lidé, kteří potřebovali nezbytně
peníze a museli se spokojit s tak nízkou cenou. Zima začala mírně, slabší
mrazíky s přehánkami. Dne 25. prosince tohoto roku, to jest v Hod boží

Vánoční, poletoval kolem domku čp 11 krásný pestrý motýl, zvaný paví oko. Obecní domek čís. 8 musel být zbořen, neb byl tak vetčný, že hrozil, že se sám rozpadne. Nebyl již po léta obýván.

Narodili se:

Šlégrová Hana, dcera Jaroslava a Anny Šlégrových z čísla 27.

Zemřeli:

Pavlíková Terezie, dělnice z čís. 9 ve stáří 70 roků.

Novák František, syn domkáře, čís. 23, stár 25 roků.

Kučera Josef, rolník na odpočinku, z čís. 9, stár 79 roků.

Jmenovaný byl nejstarším mužem v obci.

Studnička František, obecní chudý, v čís. 16, stár 61 roků.

Porovnáme-li narození a umrtí, ubylo v naší obci tohoto roku o tři osoby.

Zemřel

dne 14. září tohoto roku náš milovaný pan president "Osvoboditel"

Tomáš Varigue Masaryk.

Zpráva o jeho smrti překvapila nás v ranních hodinách, kdy ti, kteří mají radiopřijímače, dozvěděli se to u svých přístrojů při poslechu ranních zpráv. Zvěst tato účinkovala na občanstvo tak, jakoby jednomu každému zemřel vlastní otec. O jeho skonu mluvilo se se zaslzenými zraky. Na více domech objevily se černé prapory a obec naše pohroužila se v upřímný a hluboký smutek. V obecní kapliče zavěšen jeho obraz, ověněn kvítím a byly rozžaty svíce. I v domácnostech, kde měli obraz pana presidenta Osvoboditele, byl tento obraz smutečně okrášlen. Zesnulý byl u nás uctíván jako skutečný náš osvoboditel, náš otec, náš národní svatý.

Následující neděli zúčastnilo se naše občanstvo v hojném počtu smuteční trýzny v sousední obci Bilichově, kam je naše obec přiškolena.

U pomníku padlých, kde umístěn obraz zesnulého, shromáždili se účastníci.

Čestnou stráž tvořili legionáři v krojích, hasiči a "baráčníci". Posmrtnou vzpomínku pronesl pan řídící učitel, František Mittera, který sám dojetím zaplakal. Nebylo oka suchého v této chvíli, i ze zástupu ozývalo se tlumené štkání. Na konec zapělo shromáždění dojatými hlasy státní hymnu a rozešli se v hlubokém pohnutí. Tak uctili jsme památku našeho milovaného presidenta Osvoboditele.

Změny držebností:

Manželé Vladimír a Anna Pešulových koupili pole, čís. parc. 995/11 od pana Otakara Prokopa z Bilichova. Pole je ze státního přidělu pozemkové reformy.

Vojtěch Vilém s manželkou Annou, rozenou Ortovou, převzal hospodářství od svého otce, Vojtěcha Čenka, čís. pop. 22 se všemi pozemky do společného vlastnictví.

Oženili se:

Vojtěch Vilém, syn domkáře z čís. 22 s Annou, rozenou Ortovou, z Jedonělic.

Václav Hanka, strojník z Líské, s Hůženou, rozenou Krahulíkovou, dcerou domkáře Eduarda Krahulíka z čís. 37. Tito manželé převzali od rodičů nevěstinných domek čís. 37 i s pozemky k němu náležejícími do společného vlastnictví.

Provádala se Bedřiška Pokorná, dcera trafikantky z čís. 2 za Bohumila Pelce, horníka ve Smečně a odstěhovala se tam.

Provádala se Krahulíková Zdenka z čís. 37 za Václava Boulu do Hořešoviček.

Stavební ruch:

Pešula Vladimír, čís. 26, přistavěl stávající stodolu o 1 metr vyšší a upravil na ní střechu a pokryl ji cementovými novými taškami.

Kučera Josef z čís. 9 postavil nový sklep na zakoupeném pozemku při čís. 16, které loni zakoupil. Z tanního ohléva zřídil vepřinec se vchodem do dvora č. 9. Zároveň rozbouřil domek čís. 16 a tak utvořil dohromady pěknou usedlost. Tím, že rozbořen byl domek čís. 16 a obecní domek čís. 8, ubyla dvě čísla popisná, takže naše obec má teď jen 38 popisných čísel.

Svatky/dodatečně/.

Oženil se Pokorný Miroslav s Blaženou, rozenou Holubovou ze Žerotína a odstěhoval se tam.

Byl to 20. rok travání naší Československé Republiky. Začínal lednem, který se vyznamenal mírným, teplým počasím. Tak 25. ledna vystoupila teplota až na 11 stupňů tepla. Toho večera objevila se po celé severní části oblohy severní záře. Kdyby to bylo před padesáti lety, jistě by tehdejší lidé z tohoto přírodního úkazu soudili na hlad, mor a válku. Žel, že pozdější události daly těmto pověrám částečně za pravdu, o čemž později. Zima již nebyla tuhá, takže někteří hospodáři začátkem února seli jarní pšenice. Březen byl tak teplý, že teplota od 15. do 20. vystoupila až na 19 stupňů tepla dle Celsia. Následkem tak velkého tepla příroda se velmi rychle probudila ze svého zimního spánku, stromy rozvíjely a objevovaly se již na ranných družích ovocných stromů květná popupata. V dubnu to vypadalo tak, jakoby byl už květen. Jenže tyto mnohé květy byly odsouzeny k zániku. Dne 20. dubna přišel mráz 9 stupňů pod nulou a ten zničil naděje, že bude tohoto roku ovoce dosti. Nejhuře postiženy byly ranné třešně, z kterých se květ sesypal po roztání i se štopkami. Ostatní plodiny, jako obilí a traviny se při další pohodě vzpamatovaly a při dostatečné vláze slibovaly dobrou úrodu, která také skutečně byla. Tento obraz jara začal se kalit ale událostmi politickými. Jak se náš národ připravoval oslavit 20. leté výročí trvání naší Republiky, tak se připravovali naši Němci tento rok nám ztrpčit nemírnými požadavky mnohých práv, které jim naše vláda nemohla splnit na úkor našeho národa. Historie zaznamenaná podrobněji děj událostí na jiném k místě. Já v této knize mohu zaznamenat pouze to, co se dotýkalo z těchto událostí naší obce a našich občanů. Již počátkem května byli mladí hospodáři, kteří byli vojiny v záloze, povolávání na zvláštní cvičení ve zbraní, ostatní občanstvo bylo poučováno úřady, jak má čelit leteckým útokům v pádu přepadení naší vlasti říšskoněmeckou armádou a jejími letadly. Celý život naší obce se změnil. Cítili jsme se jako v obležení, ale doufali jsme, že snad se dá ještě všechno smířit a že k válce nedejde. Koncem května napětí trochu polevilo a začátkem června se zase vraceli naši záložníci domů. S radostí dali se zase do práce a senoseč, která byla výborná, odbyla se hladce. Počasí bylo příznivé a tak se blížily žně, které svojí úrodou zaměstnali většinu našeho občanstva a upoutali mysl na to, aby všechno obilí bylo včas sklizeno v dobrém stavu. Přitom ale trousily se zprávy, které nezaznamenaly úplný klid a rozrušovaly mysl. Pak přišla na obec sběrací listina na dar na obranu státu. V naší malé obci sebralo se touto sbírkou 1760 Kč, což byl dar s porovnáním s obcemi okolními a většími dosti velký. Současně s nebezpečím války měli jsme u nás nebezpečí ještě jiné a to nakažlivé nemoci dobytčí: slintavky a kulhavky. Tato nemoc také naši obec nevynechala a vzdor zdravotním opatřením a úzkostlivému vyhýbání se okolním, již nemocí zamořeným obcím, vypukla nejdříve v čís. 17 u Františka Černého. Bylo to ku konci srpna. Během jednoho měsíce pak zachvátila celou obec, až na 6 míst, která zůstala ušetřena nákazy a to jsou: čís. 23 Pešula Vladimír, čís. 9 Kučera Josef, čís. 19 Sára Čeněk a čís. 25 Novák Josef, čís. 7 Zelenka Čeněk a čís. 22 Vojtěch Vilém. Vyžádala si také oběti, neb na tuto nemoc zahynuly, neb musely být zabity dvě krávy a dvě telata. Nejhuře dolehla ale na naši obec doba podzimní. Dne 14. září opět byli do zbraně povoláni záložníci, kteří se v červnu vrátili a dne 24. září vyhlášena mobilizace naší armády až do 40 let stáří. Mimo toho povoláni byli i starší vojenskou službou povinní občané ku zvláštním účelům. Pak musel rukovat i starosta obce. V obci to způsobilo velký zamatek. Ženy, jejichž mužové rukovali, plakali a jejich matky též, starší muži i dědové je ~~rád~~ těšili, že válka nebude, že je to jen obsazení našich hranic proti vpádu německé armády na naše území a udržení pořádku mezi občanstvem v pohraničí. Uvnitř srdce ale bylo jim též teskně a sami tomu nevěřili, čím jiné těšili. Pak přišla řada na koně. V obci bylo celkem 10 koní a ty byli odvedeni k prohlídce. Štěstí, že ~~byli~~ byli všichni zase propuštěni domů, jinak by bývala práce v polích úplně uvázla. Válka visela, jak říkáme "ve vzduchu" a každou minutu mohla vypuknout. Místní protiletecká ochrana měla pohotovost a dva ze zbylých v obci mužů museli po řadě hlídat, aby upozornili obyvatelstvo na nepřátelská letadla. Dobře ještě, že hlídky netrvaly dlouho. Jen 10 dní se hlídalo, pak byly hlídky zrušeny. Mezi občany se o tom hovořilo v tom smyslu, že asi nebezpečí války pominulo. Zároveň bylo nařízeno, aby každý se

snažil všechnu úrodu sklídit s polí, zejména brambory a řepu cukrovku, kterou měli dodavatelé během kampaně dodat do cukrovaru. Nežky se to nařizovalo, ale velmi krásně se to neprovádělo. V obci bylo málo lidí k práci, v potazích ani nemluvě, neb tyto byly z velké části kravské, ty zase byly z velké části nemocné slintavkou, takže v takovém hospodářství se nemohlo nic dělat. Byly případy a to několik, že hospodář byl na vojně a jeho žena doma s malými dětmi a v chlévě s nemocným dobyt-
kem. Tento dobytek potřeboval ošetření a hlavně píci, které bylo na polích ~~na~~ nadbytek, ale nebylo čím ji přivést. Ale sousedská dobrá vůle z našich zemědělců nevymizela, takže, kdo měl zdravý potah kravský i kdo měl koně též, těmto nejvíce postiženým přispěl pomocí. Někdy bylo vidět po silnici potah, který táhl za sebou dva vozy naložené píci, z nichž jeden vůz patřil tomu, kdo nemohl s nemocným dobyt-
kem si píci přivést. A do tohoto obrazu ještě časté deště a zase husté mlhy, které ještě více skličovaly mysl ustaraných zemědělců, zvláště žen, které musely napínat všechny síly duševní i tělesné, aby udržely hospodářství jakž takž v provozu. Konečně se západní velmoce dohodly s Itálií a Německem, že musí naše vláda odstoupit Německu Sudetské území, obývané většinou Němci a i na západě i jihu, kde bydleli Němci, musely být tyto kraje postoupeny Německu. Tak se rozhodovalo při schůzi velmocí o nás a bez nás, neb nikdo, beztak nebyl z naší vlády k těmto poradám přizván. Jen k podpisu této úmluvy byli pozváni dva zástupci naší vlády, kde jim bylo dáno na vědomí, že nepodepíšou-li tuto smlouvu, nemohou spoléhat na vojenskou, ani hospodářskou pomoc, jak Francie, tak i Anglie. Jednou pero dějepisce zaznamená, kterak bez nás rozdávaly mocnosti náš stát po kusech a při tom nám říkali: "Vy musíte ustoupit, je to v zájmu evropského míru". My jsme tedy draze zaplatili evropský mír. Imu, jak praví naše staré přísloví: "Z cizího se lehko rozdává". Byli jsme odkázáni na milost i nemilost velkých tohoto světa. A jak již to bývá, že kde se rozdává, každý se tam hrne a once také, tak použili této příležitosti i Poláci a Maďaři. Aby se snad ten náš státeček, beztak hodně zmenčený, snad úplně nerozbebral, odvolala se naše vláda opět ke čtyřem velmocem o zakročení. Tímto bylo ponecháno Itálii a Německu, by rozhraničení provedli sami. Francie a Anglie se toho nezúčastnili. Snad si mysleli, že už toho z cizího rozdali dost, a aby za ně rozdávali jiní, aby také historie o nich mohla zaznamenat nějaký blahodárny skutek ve prospěch evropského míru. Tak asi všeobecně v naší obci soudil náš lid, nechávaje osttní věci na starost těm, kteří byli k tomu povoláni, aby se o stát starali. Jelikož po podepsání smlouvy německé vojsko překročilo hranice, stahovalo se naše vojsko dle ujednání z pohraničí do vnitrozemí a tak se stalo, že do naší obce také přišli vojáci od pěšího pluku č. 16. Byli ubytováni v hostinci na sále v č. 6, kde byla též polní kuchyně na dvoře. Důstojníci a kancelář ubytováni v č. 3, ostatní zbylé vojsko a koně v číslech 9, 10, 27, 1, 28 a 18. Pobyli v obci asi 10 dnů a pak odešli do kasáren v Kladně. Koně, které měli s sebou si vyžádali někteří občané na polní práce, a bylo tažných jen 5 párů, takže jejich pomoc neměla ani velký význam, zvláště pak, že za několik dní koně byli odvedeni pryč a vrácení těm hospodářům, kterým byli vzati k válečným úkonům. To vše již budilo naději, že se ani naši záložníci vrátí. Také již sem tam v okolí někdo přišel z vojny domů. Pak také do naší obce vraceli se ojedinele záložníci. Komu se vrátil voják domů, radoval se a ti, kterým se dosud nevrátil, měli aspon naději, že ten jejich se už také vrátí. Trvalo to ale ještě celý měsíc, nežli se všichni navrátili domů ke svým rodinám. Nejděle byli na vojně ti, kteří museli až na Slovensko. Někteří již přišli, když už polní práce byly hnedle skončeny. Oddechly si jejich ženy, zaraďovaly se děti, že mají už tatíčka. Staří výměnkáři a výměnkářky si také oddechly, protože se vrátil hospodář, za kterého při jeho nepřítomnosti zastávali ochotně práce, které konal nepřítomný hospodář. Pomalu se také trochu uklidnily poměry politické a nutné polní práce se také končily, neb již během doby pominula slintavka a tak již dříve, když ještě byli záložníci na vojně, pracovalo se s kravkami v polích. Kdo uměl jen trochu řídit potah, chápal se opratě, aby zachránil zbytek sklizně a zasel ozimní obilí i zoral pole k jar-
nímu setí. A tak v blátě a nepohodě pracoval každý, kdo jen trochu mohl, aby nic nepřišlo nazmar a na další rok byla zajištěna výživa obyvatelstva osetím pozemků. Štěstí, že tento rok dlouho nezamrzlo a mohlo se orat

až do polovice prosince. Teprve dne 17. prosince přišel mráz, ale zamrzlo hned silně, takže dne 19. prosince bylo již 18 stupňů mrazu. Na vánoční svátky napadlo 25 centimetrů sněhu. V přírodě jsme měli vánoce jako jiná léta. Ne tak v našich duších. Lítost nad ztrátou značného území našeho státu a zlost nad zrušením slibu našich přátel, Francie a Anglie, že nám zaručí nedotknutelnost našich hranic, kalila nám náladu veselých svátků vánočních. Jsme nuceni žít v těžkých poměrech, ale budeme se snažit, abychom udrželi příští generaci aspon to, co nám ještě z naší vlasti zbylo. Proto doufáme všichni, že se nám to podaří a s touto nadějíme hledíme vstříc novému roku. Byli jsme a budem!

Při mobilisaci na obranu státu byli povoláni do zbraně následující občané:

Krahulík Josef, rolník a starosta obce z čís. 1.

Vilém Sára, rukavičkářský dělník z čís. 3.

Sára František, povozník z čís. 5.

Kučera Josef, rolník z čís. 9

Novák Josef, rolník z čís. 10

Pavlík Bedřich

Pavlík Miloslav - oba z čís. 20, oba dělníci.

Vojtěch Vilém, domkář z čís. 22.

Novák Josef, syn domkáře z čís. 25

Pešula Vladimír, domkář z čís. 23.

Čermák Antonín, domkář z čís. 28

Svoboda Antonín z čís. 17

Hartman Vladimír z čís. 31

Martinovský Bedřich z čís. 36.

Z těchto bylo devět samostatných hospodářů.

Změny vlád.

V těchto pohnutých dobách došlo k různým změnám naší vlády. Tak po odstoupení presidenta republiky Dra Edvarda Beneše utvořila se nová vláda v čele s generálem Syrovým, který prozatím zastával místo presidenta republiky i předsedy vlády. Tento stav potrvál až do zasedání obou sněmoven, když se politické poměry trochu uklidnily a zároveň uspořádal poměr stran ve sněmovnách.

Volba presidenta Republiky.

V první schůzi poslancecké sněmovny zvolen byl velkou většinou přítomných poslanců a senátorů

JUDr. Emil Hácha,

dřívější předseda nejvyššího správního soudu

presidentem Republiky Česko-Slovenské.

Zdar jeho činnosti na tomto nejvyšším místě!

Narodili se:

Václav, syn Václava Baňky a Růženy rozené Krahulíkové z čís. 37.

Vilém, syn Viléma Vojtěcha a Anny, rozené Ortové z čís. 22.

Anna, dcera Josefa Kosa a Anny, rozené Sárové z čís. 3.

Snatky:

Oženil se Pokorný Václav s Marií, rozenou Holubovou ze Žerotína a převzal domek čís. 2 od své matky i k němu náležejícími pozemky.

Zelenka Josef z čís. 7 s Jiřinou, rozenou Veselou z Panenského Týnce a odstěhoval se tam.

Provádala se Slávka Černá z čís. 17 za Antonína Svobodu z Bilichova, který se sem odstěhoval do čís. 17.

Zemřeli:

Čermáková Barbora, výměnkářka z čís. 28, ve stáří 72 roků.

Kasalová Anna, žena domkáře z čís. 40, ve stáří 70 roků.

Živnosti:

V naší obci vznikla nová výrobná a to rukavičkářství. Několik rukavičkářských dělníků a dělnic, z nichž někteří již byli zaměstnáni v rukavičkářské dílně v sousední obci Bilichově, spojili se navzájem a najmulí si bývalou truhlářskou dílnu v domku Čenka Zelenky, který řemeslo truhlářské již neprovozuje. Zde si zařídili dílnu a zpracovávají kůže na polotovary k další výrobě kožených rukavic.

Novinky v hospodářství:

Vyskytly se vozy na pneumatikách jako automobily. Naši pokrokoví hospodáři, hlavně ti mladší si letos na jaře řídili nové vozy na automobi-

lových kolech. Jsou to kola ze starých automobilů, které se přidělají i s příslušnými kuličkovými ložisky na osy z dřívějších vozů a vůz se upraví na automobilové brzdy. Ostatní je jako dřívější vůz. Takový vůz má velmi lehký chod a na rovině jej lehko ustrká jednou rukou. Dobytek při tahu vydá o polovici síly méně, nežli při jízdě s vozem s dřevěnými koly a železnými ráfy. Tím se potah velmi ušetří. Vůz na pneumatikách netrpí tak nárazy a nedrncá, jak se u nás říká. Proto se všeobecně říká tomu vozu "gumák", na rozdíl od vozu dřívějšího, kterému se říká "drncák" nebo "rafák". Jízda na takovém "gumáku" je velmi příjemná, neb se neotrásá. Je to jako automobil tažený potahem. Takový vůz se maže vasclinou a není jej třeba mazat až za půl roku. Má také pět kol, aby se mohlo poškozené kolo vyměnit. V obci je již takových vozů 9 a každý si jej chválí. I ostatní hospodáři se chystají, že si co nejdříve takové vozy pořídí.

Organisace:

Místní organisace Republikánské strany zemědělského lidu se dobrovolně rozešla a přistoupila většinou svého dřívějšího členstva k nové straně "Národní jednoty". Stalo se tak z důvodů politických proto, aby politické strany, jichž bylo příliš mnoho, náš národ příliš netříštily, a aby se občané spíše sblížili a pracovalo se svorněji ve větších politických stranách. "Domovina domkářů a maloročníků" se nerozešla, nýbrž zůstává teď jako nepolitický spolek odboru čistě zemědělského. Tím se stává, že členové dřívější, Domoviny nejsou již žádnou politickou stranou vázání a také žádné politické straně neplatí organizační příspěvky.

Stavební ruch:

Pešula Vladimír z čis. 23 přistavěl k své stodole kolnu na hospodářské nářadí.

Kučera Josef z čis. 9 dokončil úpravu svých budov postavením hradební zdi a nových vrat při silnici.

Komunikace:

Obec naše za dobrovolného příspěví zájemců upravila a rozšířila záhyb veřejné cesty mezi čisly 9 a 19. Na této úpravě pracovali zdarma zájemci, kteří tudy jezdí na své pozemky.

Uprchlíci:

Ve smutných říjnových dnech, deštivých a mlhavých při obsazování Sudetského území německým vojskem, opustilo mnoho Čechů toto území a uprchlo před pronásledováním do Čech. Hlavně ku svým příbuzným a známým. Také do naší obce se uchýlili a našli přístřeší tito uprchlíci:

V čisle 14 Macek Jaroslav, Macek Otakar, Macková Marie a Macková Jiřina, děti šafáře Otakara Macka.

V čisle 24 Navrátil Josef, horník a Navrátilová Marie, jeho manželka. Našli zde klidný útulek po přestálých trampotách.

ROK 1939.

Tento rok přinesl nám mnoho změn a to jak politických i hospodářských. Státním prezidentem jest nyní Dr. Emil Hácha a ministerský předseda jest bývalý generál Eliáš. Národ se sjednotil v "Národním souručenství" a výbor tohoto souručenství byl jmenován panem prezidentem. Předsedou tohoto výboru jest bratr Nebeský. Všichni členové "Národního souručenství" říkají si bratři. Výbor tohoto "Národního souručenství", který jest padesátičlenný, jest teď na místě poslancecké sněmovny a senátu zákonodárným sborem, který zastupuje občanstvo Čech a Moravy, které jest národnosti české. Země Čechy a Morava, které zbyly z bývalého Československa, nazývají se nyní "Protektorát Čechy a Morava". Tento Protektorát byl letošního roku v březnu utvořen a zařaden do rámce "Velkoněmecké Říše". Jako zástupce Říše dlí v Praze pan protektor, svobodný pán, šlechtic "von Neurath". Tento protektor schvaluje usnesení naší vlády a zároveň plní nařízení Říšská, týkající se území "Protektorátu". Armáda československá byla rozpuštěna a v posádkových městech byly dosazeny oddíly říšsko-německé armády. Bylo ale povoleno zřízení Protektorátního vojska v počtu 7.000 mužů, kteří jsou určeni k udržování pořádku a k strážním službám v některých městech Čech a Moravy. Jelikož vypukla válka mezi Anglií a Francií na jedné straně a Říší Velkoněmeckou na straně druhé, byla učiněna rozsáhlá opatření pro

výživu obyvatelstva. Jelikož naše země leží v rámci Říše, naše vláda učinila též podobná opatření. Tato opatření spočívá hlavně v tom, že byly vydány lístky na potraviny a ku konci roku i na látky a šatstvo. Tím má být docíleno spravedlivé rozdělení zásob mezi všechno občanstvo. Každý občan pak musí mít občanskou legitimaci, která jest opatřena jeho fotografií, aby se mohl kdykoliv prokázat svou totožností jak k bezpečnostním orgánům Protektorátu, tak i orgánům Říše. " Státní Obilní Společnost " byla přeměněna na " Výsadní obilní společnost pro Protektorát Čechy a Morava. " Z této společnosti byli vyloučeni Židé, tak že komisionáři této společnosti i celý personál je složen z občanů arijského původu. Tato společnost je oprávněna nakupovat a skladovat mimo obilí, které dříve nakupovala, také veškerá olejnata semena. Zemědělci jsou povinni veškeré tyto plodiny, mimo vsevň množství Společnosti nabídnouti. Z chlebovin může si zemědělec jako samozásobitel ponechat mimo vsevň množství 21 kilogram pšenice a žita dohromady pro osobu a na 4 týdny. To jest na jednu osobu 273 kg pšenice a žita dohromady na jeden rok. Také domácí porážka vepřů je dovolena. Musí se však hlásit na obecním úřadě 24 hodin předem. K porážce se pak dostaví ohledač, který zjistí váhu zabitého vepře a vydá ohledací lístek. Z takto zabitého vepře musí se odvésti dle váhy remenové sádlo a to : z vepře do 100 kg mrtvé váhy 4 Kg, do 120 kg. 6 kg., do 150 kg. 8 kg. a přes 150 kg 14 kg. Dále musí každý majitel dojných krav veškeré mléko odevzdat mlékárně, jen pro svoji spotřebu ponechá si na osobu a den 1/4 litru. Na tyto potraviny nedostane samozásobitel žádných potravinových lístků. Od podzimu bylo nařizeno zatemňování oken kde se večer svítí, aby světlo nebylo venku vidět. Toto nařízení se musí plnit. Na neuposlechnutí jest velká pokuta. Mnoho potřeb, které nutno koupit velmi podražilo. Hlavně jsou to průmyslové výrobky. Opakuje se zase staré rčení, že válka a dražota jdou všude spolu ruku v ruce. Byla zde také konána sbírka na národní pomoc, která byla určena na podporu strádajících, hlavně chudým dítkám. V naší obci vynesla 1056 korun. Jest to na naší obec suma dosti vysoká v poměru k jiným obcím bohatším. Je vidět z toho, že naše občanstvo z velké většiny jest dobročinné a rádo poskytne pomoc těm, kteří pomoci potřebují. Povětrnostní poměry nebyly letošního roku příznivé. Jaro bylo dosti chladné a jen tak, že jarní setba za trochu příznivých dnů skončila. Květen byl mokrý a chladný. Travniny rostly bujně, tak že na mnoze polehly. Hůře bylo ale je usušit. Velmi často se stalo, že když už hospodář myslel, že bude moci dělat kopky, přišel déšť a zase práce stála. Zase nové obracení a zdržování sklizně. Někde se stalo, že píce úplně nebo částečně shnila. Ta, která se sklídila, nebyla také mnohoze valné jakosti. Sklízelo se, jak říkáme, jako když to s pole krađe. Mokrý květen také zevinil, že včely nemohly z ulů a tím nemohli dostatečně oplodnit ovocné stromoví, takže byla naprostá neúroda ovoce. Jen třešně a některé hrušky, které dříve kvetly, daly díky několika slunným dnům, že včely mohly ven, prostřední úrodu. Hospodáři těšili se, že červen bude lepší, ale zklamali se. Dle starých záznamů nebyl již 157 roků tak mokrý červen, jako letos. Zelená píce byla stále mokrá a dobytek si na ní ani nepochutnal. Při takovém počasí sušit traviny bylo opravdu umění. Časté a vydatné deště rozmočily půdu tak, že vozy i dobytek se v poli bořily a pole se tím ujezdila, což mělo za následek těžké orání. Žně, hlavně žitné, třeba nebyla půda dosti vyschlá, začaly slibně. Hlavně stěžovaly práci ležáky. Obilí následkem nadbytku vláhy rostlo velice do slámy a častými lijáky polehlo a zmotalo se, že práce strojem byla velice stížena. Stroje začaly se bořily a obilí počaté bylo zcuchané, takže práce šla velmi zdlouhavě. Na mnohých polích nebylo možno strojem pracovat a tu zase přišly ke cti kosy a sekáči. Jenže těchto byl velký nedostatek, takže se sekalo strojem, třeba jen z jedné strany, čímž se pole ještě více ujezdila. Od začátku srpna zase byly deště častější. Proto hned za strojem neb sekáči muselo se obilí, třeba někdy i mokré hned vázat a stavět do panávků. Tím se přece zabránilo, že obilí neporostlo. Muselo být ale dlouho na poli, kde do něj zase často napršelo. Proto se muselo zase přestavovat, některé snopy i rozvazovat. Co se vykonalo v těchto žních práce, kterou

v jiných letech není třeba konat, byly by se odbyly ještě jedny žně. Letos byli zemědělci opravdu nuceni svést boj s přírodou o chléb náš vezdejší. Neoddechli si ale náš zemědělec, když sklídl obilí. Čekal zde další boj s rozmoklou půdou a sklizní okopanin. Orba byla velmi těžká v důsledku ujeté a mokré půdy. Při podzimní setbě nesmělo se již hledět na to, zda-li při obdělávání půdy tato jest řádně rozmělněna a zasít, jak se to dalo, neb druhý den už třeba do toho znova napršelo a bylo to ještě horší. Podzim byl totiž ještě vlhčí nežli léto. Oziny jsou tudíž namnoze ve špatném stavu, hlavně žita v těžkých půdách se budou muset asi zaorat, neboť mokrem vyhynula. Okopaniny se v tom mokru špatně sklízely. Každý brambor bylo nutno v rukách otřít od bláta a jelikož hnily, nebylo možno je řádně přebrat, protože v tom blátě nemohlo se ani rozeznat, který brambor je nakažen hnilobou. V důsledku toho teď ve sklepích hnijí. S řepou nebylo to o nic lepší. Při práci teklo bláto skrz prsty a po každé vytažené řepě zůstala jamka plná vody. Odvoz řepy stěžován byl tím, že se musela řepa vyvážet z některých polí fůra na dvakrát a taková řepa, která se opět v blátě oválela při skládání a novém nakládání, byla podobna všemu, jen ne řepě. Proto také při přejímání v cukrovaru bylo mnoho nedorozumění ohledně srážek na hlínu. Když i to všechno bylo překonáno, nastalo orání řepovišť, kde často za oráčem tekla voda po brázdě a dobytek se bořil mnohdy hlouběji, nežli se oralo. Práce taková šla špatně, málo se zoralo, dobytek i lidé se více sedřeli a zoráno bylo špatně. Důsledek toho byl, že po řepách namnoze nemohla se pšenice zaseti a někde nemohly se ani všechny pozemky zorat, ačkoli se oralo do poloviny prosince. Před vánocemi napadlo najednou tolik sněhu, že veškerá doprava byla přerušena. U nás i jinde byli jsme nuceni závěje sněhové prohazovat a silnice projíždět sněhovým pluhem, do něhož byly zapraženy dva páry koní. Po svátcích se dostavily tuhé mrazy, které v posledních dnech tohoto roku dosáhly 18 stupňů dle Celsia. Hospodáři si oddechnou a doufají, že zoraná pole rozmrznou a na jaře snad přijdou lepší časy. Nový roku, buď k nám příznivější, nežli byl tento minulý. Hlavně odvrát vše zlé od naší milé vlasti, ať národ náš opětně okřeje na slunci míru.

Zemřeli:

Toms Josef, domkář z čís. 39 ve stáří 46 roků.

Richtř Karel, hostinský a kupec z čís. 6 ve stáří 68 roků.

Narodili se:

Černá Helena, dcera Antonína a Jaroslava Svobodových z čís. 17

Miroslava, dcera Václava a Růženy Zelenkových z čís. 7.

Věra, dcera Václava a Marie Pokorných z čís. 2

Věra, dcera Marie Krahulíkové z čís. 15.

Svatky:

Novák Josef, syn domkáře z čís. 25 oženil se s Lidmilou Krahulíkovou z čís. 4 a odstěhoval se k ní.

Podotknouti dlužno, že v Zichovci jsou již tři rodiny Nováků, kteří mají hospodáře jménem Josef. Dokud byli jen dva, říkalo se prostě Novákovi z čís. 10 "dolejší" a Novákovi z čís. 25 "hořejší". Teď přibyl v čís. 4 a to uprostřed vesnice Novák "prostřední".

Kerner Jaroslav z čís. 32 oženil se s Krahulíkovou Magdalenou z čís. 1.

Živnosti:

Výroba polotovarů rukavičkářských v čís. 12 byla zrušena a dělnictvo se rozešlo po jiném zaměstnání.

Změny držebností:

Manželé Bedřich a Lidmila Pekovů z Toužetína, ona jako dcera manželů Richtrových z čís. 6 převzali po zemřelém Karlu Richtrovi právem dědičností a živoucí dosud Julie Richtrové právem postupným usedlost čís. 6 s hostincem a obchodem se smíšeným zbožím.

Manželé Jaroslav a Magdalena Kernerovi převzali právem postupným od rodičů manžela zemědělskou usedlost patřící dříve manželům Josefu a Boženě Kernerovým, čís. 32.

Stavební ruch:

Hartman Vladimír z čís. 21 přistavěl větší chlév a nový sklep.

Spolky a organizace.

Spolek divadelních ochotníků "Tyl" se dobrovolně rozešel, neb dle stanov nejevil žádnou jemu příslušnou činnost. Jméni rozdal obci. "Domovina"

domkářů a maloročníků likvidovala svoji činnost při zamíklé straně Republikánské a zůstala nepolitickým spolkem hospodářským v rámci "Českomoravského svazu hospodářského". "Místní odbor národního souručenství" byl založen jako politická složka "Národního souručenství", celonárodního to svazu a jediné strany politické.

Uprchlíci:

Z obce vystěhovali se manželé Josef a Marie Navrátilovi. Matka dítek Otakara Macka, Marie Macková se přistěhovala ze sudetského území ještě s Jiřím Mackem ke svým dítkám, když svého zemřelého muže pochovala.

ROK 1940.

Tento válečný rok byl velice mokrý. Zima byla tuhá, mrazy dostoupily často na 20 stupňů Celsia. Sněhu napadalo této zimy hojně a doprava byla přerušena několikrát až 1 metr vysokými závěje. Souvislá pokrývka sněhu měřila 50 cm. Při tání se valila voda s návrší kolem obce proudy a níže položené pozemky byly proměněny v rybníky. Jaro zastihlo pole úplně rozmočená a tudíž jarní setba protáhla se až do května. Že při tomto počasí byla práce velmi stížena, trvala též velmi dlouho a z valné části se zasel do mokra. Mnoho žit muselo být zaoráno a na jejich místo zaset byl ječmen. Kontingent řepy cukrovky byl zvýšen o 20%, ale řepaři museli se zavázat, že i řepu, urodí-li se více, odevzdají všechnu cukrovarům. Přísně bylo zakázáno z řepy cukrovky vařit si doma syrup. Dávka cukru na osobu a týden byla snížena z 40 dkg na 30 dkg. Mlečí výkazy, které zněly na 21kg pšenice a žita dohromady na 28 dnů pro jednu osobu v rodině samozásobitele sníženy na 16kg na 28 dnů. Byla zavedena povinná dodávka jatečného dobytka hovězího a vepřového, který se musel dovážet do stanice Vrbno nad Lesy, kde byl nakládán do vagonů a odvážen buď do Plzně, Kladna nebo do Loun. Také seno bylo jako povinná dodávka do Vrbna vozeno a to z naší obce 60q. Následkem chladna opozdily se sklizně jak píce, tak obilí. Ve žních velmi často přišlo a obilí stálo velmi dlouho na polích nežli se podařilo jej sklídit do stodol. Pozdější seté obilí se sklízelo velmi pozdě, takže i v říjnu byly ještě viděti namnoze mandele obilí na polích, od deště zčernalé a se zrnem porostlým. Byly to většinou oves a různé obilní směsky. Následkem mokra pohnilo mnoho bramborů a to nejen na polích, ale i ve sklepech, neb nemohly se přebrat nahnilé od zdravých, protože byly hlínou umazány a nebylo znáti, který je nakažený. Také brambory bylo nutno jako povinnou dodávku odevzdat a to 100q. Byly jmenovány v obci komise vyživovací a mléčná, které se musely starat, aby dodávky obci předepsané, byly splněny. Veškeré obilí i směsky muselo se odevzdat "Výsadní obilní společnosti" a hospodář si mohl ponechat pro sebe jen předepsanou dávku, na kterou měl dle mlečího výkazu právo. Pak pro dobytek 1q ovsu neb směsky na 1 kus hovězího dobytka neb prasat na celý rok. Dále 7% zařadiny z odevzdaného množství obilí a dostal 10% otrub z odevzdané pšenice a žita. Ječmen se krmit nesměl. Též hrách ne. Jelikož úrodu nebyla tak velká, nemohl být tento požadavek úplně splněn, aby předepsané množství se odevzdalo. Proto vyslán byl úředník, který ještě předepsal každému určitou dávku, jak kdo by mohl mnoho svého obilí odevzdat a tak se ještě sehnalo další obilí po obci a odvezlo se. Jsme nuceni se uskrovnovat ve svých potřebách, aby měli co jísti také ti, kteří pole nemají a musí si své životní potřeby kupovat na potravinové lístky. Bylo nařízeno, že starosta obce a jeho náměstek, zároveň i obecní posel musí se naučit německy a proto navštěvovat kurs němčiny každý čtvrtek, odbývaný v Týnci Panenském. Navštěvují jej: Krahulík Josef z čís. 1, starosta, Kučera Josef z čís. 9, náměstek starosty a Zelenka Čeněk z čís. 12, posel. Hospodyně jsou povinny odevzdávat od slepic z každé jednotlivé slepice 60 kusů vajec ročně. Nanesou-li ale více, musí po spotřebě v domácnosti i tyto odevzdati. Prodávat, darovat, neb vyměnit za něco jiného se trestá velmi přísně. Mléko se odevzdává mlékárně do Loun, pro které si dojíždí nákladním automobilem denně do obcí. Nařízeno bylo, že hospodář si smí ponechat na osobu a den pro svou rodinu 3/4 litru mléka denně a to 1/2 litru na denní potřebu a 1/4 litru na výrobu másla pro domácnost. Ku konci tohoto roku bylo toto nařízení změněno tak, že se ponechává

Jen 1/2 litru mléka na osobu a týden a vše ostatní se musí odevzdat mlékárně. Ihned byli vysláni četníci a ti v každém hospodářství zaplombovali odstředivky a máselnice, aby žádný nemohl vyrábět máslo po domácku. Za to dodává mlékárna máslo a to na každou osobu a týden po 7 dekagramech, to jest 27 dekagramů na měsíc. Též poukazy na obuv se vydávají a žadatel o takový poukaz se musí prokázat, že skutečně obuv takovou nemá, a kterou má, že už není schopna opravy. Také oděvní lístky byly vydány, které mají rozděleny plochu lístku na ústřížky, které se ustříhují v různém počtu dle nákupu šatsva. Všechno je mnohem dražší, ale i dělníci, zřízenci, řemeslníci a úředníci mají zvýšené platy, i zemědělské dělnictvo a čeleď. Jen hospodář s rodinou si přidat platu nemůže, neb co prodává, na to je vyřčena stanovená stupnice cen, která stále neodpovídá nynější drahotě, takže rodina zemědělce nejvíce napracuje za nejmenší mzdu. Velký nedostatek pracovních sil a větší mzdy zemědělského dělnictva nutí hospodáře k velké pracovní výkonnosti a tak, chtějí-li udržet svá hospodářství v provozu, musí svoji tělesnou sílu přepínat a pracovat i 16 hodin denně. Bylo nařízeno, že by každý občan, který vlastní dům, si opatřil prapor v barvách Protektorátu, což se stalo. Později bylo nařízeno, by každý majitel domu si opatřil prapor Německé Říše. Při slavnostních dnech nesmí být prapor Protektorátu vyvěšen, není-li spolu vyvěšen prapor Říše. Říšský prapor musí být vyvěšen na čestném místě, to jest na pravé straně vchodu domu a protektorátní současně na levé straně.

Narodili se:

Vladimír, syn Vladimíra a Anny Pešulových z čís. 23.

Miloslav, syn Antonína a Růženy Čermákových z čís. 28.

Jaroslav a Jaroslava, dvojčata Jaroslava a Magdaleny Kernerových z čís. 32.

Zemřeli:

Miloslav, syn Antonína a Růženy Čermákových, stár 10 dnů.

Krahulíková Marie, výměnkářka z čís. 21, stárí 61 roků.

Krahulíková Anna, výměnkářka z čís. 37, stárí 63 roků

Fišerová Alžběta z čís. 13, domkářka, stárí 80 roků.

Změny držebností:

Pešula Vladimír a Anna z čís. 23 koupili od Otakara Prokopa z Bilichova pole ve výměře 57 arů.

Zelenka Čeněk a Barbora koupili od Otakara Prokopa z Bilichova pole ve výměře asi 80 arů.

Stavební ruch:

Novák Josef z čís. 4 postavil kolnu na hospodářské náradí a nad ní seník.

Čermák Antonín z čís. 28 postavil kolnu na hospodářské náradí.

Komunikace:

Jelikož cesta od osady Samotína byla následkem mokra nesjízdná, byla odvodněna a opatřena kamenným štětem a zavezena pískem.

Pracovní a hlídková povinnost.

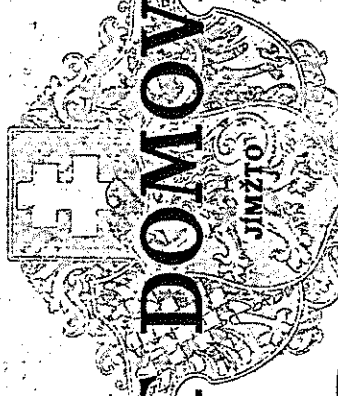
Byla zavedena pracovní povinnost pro veřejné práce, jako odklizení sněhu a závad na veřejných cestách a silnicích. Zároveň ustanoveny noční hlídky vždy po dvou mužích. Tyto hlídky slouží jako pohotovostní opatření, nařízené okresním úřadem proti leteckým útokům, požáru a k bezpečí spícího obyvatelstva. Zároveň kontrolují, zdali se dodržují předpisy o zatemnování.

ZEMĚ: ČECHY.

ČESKOSLOV. REPUBLIKA.

POL. OKRES: Loučná

ČÍS. POŘ. 71.

LIST DOMOVSKÝ

SIVRZUJE, ŽE

charakter neb zaměstnání:

narozen(a):

stav:

podnikavý rolník
23 května 1899 ve Slavem
ženat

MÁ V TĚTO OBCI PŘÁVO DOMOVSKÉ.

v *Leškovce* dne *23 května 1929*

Podpis vlastní ruky toho, komu se list domovský vydá.

Perulařan

Piechův

radní.

OKRES

starosta.

Hluboce zarmoucení oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustil náš předobry a starostlivý manžel, tatínek, tchán, dědeček, švagr a strýček, pan

František Pešula,

výměnkář v Zichovci.

Zemřel po delší nemoci v sobotu 23. února 1946 o 20. hodině ve stáří 67 let.

Tělesná schránka drahého zesnulého bude v úterý 26. t. m. o 14. hodině v domě smutku čp. 23 v Zichovci vyzdvížena a na hřbitově v Hořešovicích do rodinného hrobu k věčnému spánku uložena.

V ZICHOVCI 25. února 1946.

Jménem veškerého příbuzenstva:

Berta Pešulová,

manželka.

Anna Pešulová,

snacha.

Vladimír Pešula,

syn.

Antonín Čermák,

zeť.

Růžena Čermáková,

dcera.

Jaruška, Zdeňka, Jindřich, Jaromír a Vladimír,
vnoučata.

*Pohřební ústav Emila Sykory v Panenském Týnci.
326 - Knihtiskárna Ant. Štrombach, maj. Jos. Jeřábek, Louny.*